

PRIMORSKA BORBA

Leto III. — Štev. 14.

Ajdovščina, 5. marca 1947

Cena 4 jugolire — 8 metrolir.

VOLITVE V ODBORE OF

Napravili bomo vse, da bo naša domovina bogata dežela srečnih delovnih ljudi

Iz obveze članov OF v Novi Sušici, poslane maršalu Titu

O čem govorijo veličastni rezultati ob volitvah v krajevne odbore OF

Volitve v odbore Osvobodilne fronte so v vsej Sloveniji v znamenju razmahu. To nam dokazuje temeljita predvolilna kampanja, predvsem pa nam to dokazujejo veličastni rezultati v okrajih, kjer so se volitve že izvedle. Vsi člani OF ob tej priložnosti vedo, da so volitve v odbore OF tesno povezane z veliko ustvarjalno Titovo poveljko na čelu. Zato so, lahko rečemo, v celoti izvoljeni v odbore OF ljudje, ki so svojem ljudstvu najbolj predani in tudi sposobni vodstva.

Člani OF v Slovenskem Primorju volitve v odbore OF prav tako razumejo, kot povsod drugje v Jugoslaviji. Doseženi rezultati predvolilne kampanje, kakor tudi sam izid volitev nam to v celoti potrjuje.

Volitve, ki so se vršile dne 30. marca v okrajih Ilirska Bistrica, Postojna, Sežana in Tolmin, so nam prinesle zmagovalni povprečen odstotek volivne udeležbe — volilo je 99 odstotkov vsega članstva OF. Če pa upoštevamo še dejstvo, da je v teh okrajih prav tako 99 odstotkov vsega prebivalstva članjenega v OF, lahko rečemo, da so v nedeljo volili vsi ljudje. Sprito tako veličastne zmage OF je nujno ugotoviti nekaj najpomembnejših značilnosti, ki jih same volitve dajejo.

Doseženi sijajni rezultati pri volitvah niso samo velika manifestacija OF, temveč dejansko delovna mobilizacija vsega našega ljudstva za izvedbo petletnega načrta. In vasi, v kateri bi se izvedle volitve prej, preden ni bilo vsem članom OF vsaj v glavnem pojasnjeno to, kakšno vlogo ima sedaj OF, ko stopamo v uresničevanje petletnega gospodarskega načrta ter pojasnjeno tudi to, kaj narodom Jugoslavije petletni načrt v stvari prinaša. Z glasovanjem za kandidate OF se je 99 odstotkov našega prebivalstva odločno opredelilo ne samo za to, da so za gospodarski načrt, ampak zato, da bodo sami s svojimi rokami soustvarjali pri tem velikem delu. Nič tujnega torej ni, da so po vsem tem naši kmetje na predvolilnih sestankih sprejemali obveze, v katerih so jasno povedali, koliko zemlje bo njihova vas obdelala, kakšne kulture bodo na tej zemlji pridelovali in koliko bodo s svojim marljivim delom pridelali in odprodali državi. Naši delavci so svoje obveze postavili že prej na svoj način in jih ob tej priložnosti potrdili. Obvezali so se, da bodo nenehno dvigali storilnost v naših tovarnah in rudnikih itd. Najpomembnejše pa je pri tem, da imajo delavci in kmetje zavest, za kaj pri tem gre, imajo namreč zavest, da soustvarjajo v našem gospodarskem planu, katerega izvedba bo dokončno uvrstila gospodarsko in politično neodvisnost naše dežele in prinesla blaginjo.

Volitve so torej pokazale, da člani OF razumejo Titovo novotleno poslanico — tudi naše vasi se vključujejo v naš plan.

Volitve v OF so na drugi strani velikiški poraz za reakcijo, ki skuša na različne načine sabotirati napore ljudstva, ki obrekuje našo oblast itd. Posebno hudo udarec pa je to za tiste redke reakcionarje v Slovenskem Primorju, ki so prav v zadnjem času sprožili več nesramnih laži in obrekovanj proti Jugoslaviji. Posebno v coni A so pripekneli ljudem, češ da je »življenje na zahodu« drugučno kot v Jugoslaviji, hvalijo tako imenovano zahodno — to je papirnatu demokracijo in obrekujejo našo oblast, zadržuje, govorijo o preganjanju vere itd. Ti ljudje verjetno ne premišljajo, da so slovenskemu ljudstvu v Primorju dobro znani že iz same narodnoosvobodilne borbe, ko so odkrito ali prikrito stali ob strani okupatorja in bili s tem sokrivci vseh okupatorjevih zločinov. Nič ne pomaga tem bednim reakcionarjem, da širijo »novice«, češ, kaj vse v Jugoslaviji manjka, o »skupnem kolhu« itd., kajti v veliki večini so se naši člani OF aktivno udeležili narodnoosvobodilne borbe, ki pa jih je tudi naučila, da ima ljudstvo to, kar si samo s svojimi lastnimi rokami ustvari. Ljudska oblast je rezultat ostre borbe z okupatorji in domaćimi izdajalci, blagostanje ljudstva pa mora biti prav tako rezultat nesebičnega in požrtvovalnega dela delavcev in kmetov in delovne inteligence na polju gospodarstva sedaj v okviru naše prve Titove poveljke. Ze v tem kratkem poletnem času je delovno ljudstvo pod vodstvom OF in maršala Tita doseglo take uspehe, da o njih govorijo ves svet. Naj reakcionarji uganjajo, kar hočejo, za po-

potno izvedbo elektrifikacije in industrializacije je ljudstvo pripravljeno marsikaj žrtvovati. Te žrtve pa, kot vidimo jasno iz govora maršala Tita, niso združene s tako imenovanim »pomilovanjem«, o katerem govorijo tuji in domači reakcionarni tipi, temveč z delovnimi napori, katere vlaga ljudstvo povsod: delavci v tovarnah in gradiliščih, kmetje pri obdelavi zemlje in inteligenca na področju znanosti in proizvodnje.

Prav s to zavestjo so člani OF po naših vaseh, že preden so odhajali na volišča, sprejemali svoje delovne obveze, v katerih je jasno povedano, koliko bodo poedine vasi prodale državi žita, krompirja, vina in ostalih pridelkov, ker vedo, da če bodo vsi kmetje v državi storili svojo dolžnost, bo imela država dovolj živeča in tudi precej industrijskih rastlin.

Prav ta velika zavest, s katero so šli člani OF na volitve, je odločen odgovor — odločen poraz za reakcijo, ki je hotela nekaj po svoje tolmačiti našo poveljko. Poraz za reakcijo je ob tej priložnosti tudi v tem, da so njene vojnokujaske tendence, s katerimi je hotela ustvariti videt, kot da plana »ne bo časa izvesti«, doživele popoln poraz. Naši veliki voditelji so naši državi že davno priborili v svetlu velik ugled prav v tem, ker se Jugoslavija na strani velike Sovjetske zveze tako dosledno bori za mir. Ekspozicija maršala Tita, ki ga je imel v Ljudski skupščini dne 31. marca 1947, nam jasno pokaže veliko priljubljenost Jugoslavije v svetu, tudi v samih zahodnih deželah med milijanskimi množicami delovnega ljudstva, kar vse skupaj onemogoča, da bi mednarodna reakcija uspela s kako vojno pustolovščino.

Tretja stvar, ki je pomembna v zvezi z volitvami v OF, pa je vprašanje zdrave in konstruktivne kritike. Glavni odbor OF v svojih sklepih opozarja na pomen zdrave kritike, ki je prav tako eden izmed važnih pogojev za uresničitev plana. Volilna kampanja pri nas to potrebno stvar še posebej potrjuje. Lahko rečemo, da se je v razdobju te kampa-

nje ventil kritike bolj — ne pa še v dovoljni meri odprl. Saj vemo, da se v marsičem, posebno pa še pri stvarih, ki so za nas nove, napake zelo radi pojavljajo.

Da ne bi na dolgo in široko govorili o pomenu kritike, je vredno omeniti samo en primer nekritičnega gledanja na delo, ki ga vrši odbor OF, pa bomo videli, kako veliko škodo nam naredi pomanjkanje res zdrave ustvarjalne kritike. V neki vasi je odbor OF ob priložnosti setvene kampanje ugotovil, da primerne semenskega krompirja ni, opozoril je na to KLO, od katerega je dobil odgovor, da se krompirja sploh nič ne da dobiti. Namesto, da bi ta vaški odbor OF raziskal, zakaj je dobil negativen odgovor in skušal rešiti ta sicer ne posebno lahek problem, je sklical sestanek članov OF, na katerem je »opravičeval« težave, češ da ni krompirja zato, ker moramo zaradi načrtnega gospodarstva malo potrpeti, da je bila suša itd. Resnica pa je bila ta, da je bil krompir v stvari od strani okraja preskrbljen, sicer samo za polovično kritje potreb zaradi resničnega pomanjkanja krompirja zaradi suše itd., toda bil je. Izkazalo se je tudi, da KLO te stvari sploh ni urejeval in da so člani OF, ki so v tem odboru, napačno informirali odbor OF, torej namesto, da bi bili te pomanjkljivosti krivi ljudje iz KLO, je bil tega »kriv« naš plan. In še so takšni primeri, iz katerih so prav v sedanjih kampanjih člani OF spoznali, da je prav zato, da se zajedajo izvedbo plana, potrebna kritika, ki mora točiti po pojavih zaostalosti, sabotaže, prolektionaštva in lokalpatriotizma. Jasna stvar pa je, da se ne more smatrati za kritiko nergaštvo, kritiko, ki ni kritika zato, da utrjuje, marveč da razdira.

Kritika je na mestu tedaj, ko udarja po pojavih, ki so v nasprotju z našo osnovno nalogo — z elektrifikacijo in industrializacijo države, ko udarja po pojavih zapostavljanja te velike naloge itd.

Volitve v odbore OF, ki se vršijo v Slovenskem Primorju na tak način prav sedaj ob priložnosti k Jugoslaviji, pomenijo za tukajšnje ljudstvo uvod v veličastno delo utrjevanja jugoslovanske skupnosti, pri katerem jih ne bodo — vsaj za večino od njih — motile nikake meje.

„Volili smo stoođstotno, saj drugače ni moglo biti“

Iz poročila delavcev na žagi Beljsko ob zaključku volitev

Kako je razumelo naše ljudstvo svojo velikansko nalogo izvedbe petletnega gospodarskega načrta, govorijo sto in stotine resolucij, ki so jih pisali ljudje s trdo delovno roko, toda z zvestim srcem in nasmejanim obrazom. V teh resolucijah ni lepih besed. V njih so obljube delovnih ljudi. Poštenjaki vemo, kaj se pravi dati obljubo. Te niso skovane za zelenimi mizami, pisane so na hrupavih kmečkih mizah, pisane so za stroji. V njih zato ni lepotičenja, pribita je vsaka beseda. Toda številke niso mrzle, obljube niso tuje, vse to je toplo, polno življenja, obljube so življenje samo. Samozavest, da obljublja domovini, za katero so prelili kri, za katero so pustili požigati svoje domove, je mogla dati tem obljubam pravo lice. Stvarnost pa bodo obljube postale jutri, ker gre z njimi naš človek na delo, na polje, v fabrike.

VASI SO TEKMOVALE MED SEBOJ

Ljudje gredo z velikim veseljem na volitve. Udeležba na voliščih, pravijo ljudje, naj bo izraz naše predanosti OF, naše zvestobe domovini in naše ljubezni do ustvarjalnega dela, s katerim bomo sebi ustvarjali blagostanje, naši državi pa popolno neodvisnost.

Zato so člani OF v Sv. Luciji napovedali tekmovalstvo Tolminu in sicer, kdo bo izvedel volitve stoođstotno do desete ure dopoldne. Sv. Luciji je napovedal tekmovalstvo Modreju, Modreju Bača. Zato Tolmin je napovedal tekmovalstvo za polno udeležbo do devete ure Tolminu in Poljubinu. Istotako so vasi št. Viške Planote, t. j. Pečine in Prapretno polje, napovedale tekmovalstvo.

VOLITVE SO BILE ZAKLJUČENE OB 8.15 ZJUTRAJ

Iz Kovčic sporočajo IOOF: Obvezujemo se, da bomo v tem letu elektrificirali vso vas, zgradili novo cesto v dolžini 1500 m, posejali bomo vso orno zemljo, ustanovili bomo živinorejsko zadruo, zboljšali živinorejo za 10 odstotkov, sešili bomo 6 oblek za delovne brigade in prispevali 2000 lir v denarju, nadalje pa si bomo ustanovili večerne študijske kroške.

St. Viški Gori in to do desete ure. Ljudstvo v vaseh Slap, Idrija pri Bači, Bača pri Modreju, Modrej, Temljine, Kneža, Zato Tolmin, Huda Južina, Nemški Rut, Grand, Logaršče se je obvezalo, da bo tam izvedlo volitve stoođstotno do devete ure dopoldne.

Tekmovalstva so si tudi napovedale druge vasi. Studeno je napovedalo Bukovju, Bukovje Predjami, Jurišče Palčju, Dolenja Košana Gorenji Košana. Ljudstvo v Hruševju je napovedalo tekmovalstvo Senožečam in Dolenji vasi. Vas Ubeljsko se je obvezala, da bodo stoođstotno volili do devete ure dopoldne.

V vasi Kovčice so ljudje volili z velikim navdušenjem. Prvi je bil na volišču 8 letni mož. Ves čas volitev so pred voliščem prepevali ljudje partizanske pesmi in godec je igral na harmoniko. Volitve so bile zaključene ob 8.15 uri. O tem sporočajo iz Kovčic naslednje: »99 nas je volilnih upravičencev v naši mali vasi in 99 nas je volilo. Volili smo torej stoođstotno.«

Z množično
udeležbo
na volitvah
smo dokazali
predanost
Osvobodilni
fronti

Na volišče smo prišli svečano razpoloženi, ker je bil ta dan za nas največji praznik

ODDALI BOMO DESET STOTOV KROMPIRJA

Obvezujemo se, pišejo IOOF iz vasi Velike Loče, da bomo v letošnjem letu posadili nad 3000 sadik, da bomo oddali 10 stotov krompirja, da bomo očistili sadno drevje in da ne bomo pu-

stili niti pidi zemlje neobdelane. Popravili bomo pot iz vasi Markuščina in pripravili potreben material s prostovoljnimi delom.

USTANOVILI BOMO SADJARSKO ZADRUGO

Člani OF iz Slivja obljublamo IOOF, da bomo v prvem letu naše petletke napravili naslednje: ustanovili bomo sadjarsko zadrugo, očistili bomo sadno drevje in nasadili 3000 sadnih in 10.000 smre-

kovih sadik. Obvezujemo se, da bomo posejali in posadili sleherni košček orne zemlje, da bomo tako pridelali tudi za oddajo v odkup. Dopolnili bomo elektrifikacijo v naši vasi.

ZNOVA SMO POKAZALI, KAKO LJUBA IN DRAGA NAM JE OF

V naši vasi, pišejo iz Ostroznega Brda, smo zaključili volitve ob 9.30 uri dopoldne. Volili smo prav vsi in zno-

va pokazali, kako ljuba in draga nam je OF.

DOKAZATI HOČEMO, DA SMO VREDNI BITI SINOVITITOVE JUGOSLAVIJE

Vsi člani OF vasi Studeno se zavedamo, da imamo res ljudsko oblast in da je od našega dela odvisna uspešna izvedba petletnega plana, zato se v času naše predvolilne kampanje obvezujemo izvršnemu odboru OF, da bomo v prvem letu našega plana pravočasno oddali 10.000 kg krompirja in 20.000 kg sena v odkup. S prostovoljnimi delom bomo ob-

novili eno hišo, v kateri bomo namestili KLO in pisarne naših množičnih organizacij. Iz svoje srede bomo izvolili res pravi OF odbor, ki nam bo jamstvo, da bomo šli preko vseh ovir in častno izpolnili svoje naloge ter s tem dokazali, da smo vredni biti sinovi Titove Jugoslavije.

HOČEMO DELATI KOT ZVESTI PRISTAŠI OF

Dobro se zavedamo, pišejo med drugim člani OF iz vasi Nemški Rut, velike važnosti načrtnega gospodarstva, v katero nas vodi naša OF. Hočemo tudi mi sodelovati kot zvesti pristasi OF in predani državljani Titove Jugoslavije pri uresničevanju petletnega gospodarskega načrta. Obvezujemo se, da bomo v teku letošnjega leta izvršili dokončno elektrifikacijo vasi, obnovili osnovno šolo, zgradili skupen mlin na električni pogon, izvozili bo-

mo 10 q semenskega krompirja ter cepili 20 sadnih dreves. Enkrat tedensko bomo čitali članke iz »Kmečkega glasa«, da se seznamimo z važnimi strokovno gospodarskimi vprašanji, obnovili bomo dve stanovanjski hiši in 5 gospodarskih poslopj. Obvezujemo se, da bomo oddali 2400 kg sira. Nadalje se obvezujemo, da bomo vse zgoraj navedene obveze izvršili kot zvesti člani OF, to se pravi, da jih bomo prekorščili.

Z VSEMI SILAMI BOMO DELALI PRI IZBOLJŠANJU NAŠEGA GOSPODARSTVA

Obljubljamo, so sporočili člani OF iz Porezna, da bomo z vsemi silami delali pri izboljšanju našega gospodarstva in se obvezujemo v času, ko se pripravljamo na volitve v odbore OF, da bomo letos napravili sledeče: obdelali bomo 5 ha zemlje več kakor lani, posadili bomo 100 q krompirja več kakor lani, zasadili bomo 200 mladik sadnega drevja, zredili 20 % več govedi, oddali 10 q masla in 24 telet, očistili bomo 8 ha zaraščenega sveta in v tri hiše, ki do sedaj še niso imele električne razsvetljave, bo-

mo napeljali elektriko, nadalje bomo zgradili 3 mostove, 5 gospodarskih poslopj, eno stanovanjsko hišo in popravili žago.

Na volitve bomo prišli stoođstotno in napovedujemo tekmovalstvo vasi Podbrdo v vseh stvarih, ki se tičejo volitev. S tem hočemo dokazati, da smo vredni biti člani OF, da smo pripravljene izvršiti petletni plan in pristopamo na delo s klicem: Živela OF, voditeljica delovnega ljudstva Jugoslavije, v naporih za izvedbo petletnega gospodarskega plana.

Z VESELJEM IN PONOSOM DELAMO

Z veseljem in ponosom delamo in bomo še naprej delali, ker se zavedamo, da je OF, ki nas danes vodi v gospodarsko bitko, naša najboljša voditeljica. Pri nas v Dolenji Košani bomo izmed najboljših izbrali najboljšo v odbor, ki bo sposoben nas voditi preko težav, na katere bomo pri delu, ki bo-

mo uresničevali naše obveze, zadevali. Izvršnemu odboru OF obljubljam, da bomo v tem letu popravili 4 km poti, popravili 1500 m vodovoda, obnovili eno gospodarsko poslopje in preskrbeli drva za šolo in KLO. Obvezujemo se, da bo naša vas prispevala 100 q krompirja, če bo le dobra letina.

Naša država koraka vztrajno naprej v svojem izgraževanju in dosega občudovanja vredne uspehe

Maršal Tito

LJUDSKA SKUPČINA FLRJ JE SPREJELA DRŽAVNI PRORAČUN ZA LETO 1947

26. marca se je pričelo v Beogradu tretje redno zasedanje ljudske skupščine FLRJ, na katerem je bil sprejet zvezni proračun za leto 1947 in vrsta drugih zakonskih predlogov.

Minister za finance zvezne vlade, tov. Sreten Žujović, je pojasnil predlog zveznega proračuna za leto 1947, iz katerega navajamo nekaj najvažnejših delov.

Predlog obdržavnega proračuna za leto 1947 izkazuje 85.854.000.000 din izdatkov in dohodkov. Ta proračun vsebuje zvezni proračun za 59.560.000.000 dinarjev izdatkov in dohodkov in skupne zneske državnih proračunov ljudskih republik, ki znašajo skupno 26.294 milijonov dinarjev izdatkov, 25.167 milijonov 419.000 dinarjev dohodkov in s presežkom izdatkov v znesku 1128 milijonov 581.000 dinarjev.

Ljudskim republikam se prepuste gotovi zneski zveznih dohodkov, ki bodo plačani na njihovih ozemljih. LR Slovenija bo prejela od plačanega davka na promet proizvodov 5% in od plačanega taks 50%. Ljudske republike bodo za zvezni proračun odvajale 5% davka na dohodek, plačanega na njihovem ozemlju. Presežek izdatkov nad dohodki v državnih proračunih ljudskih republik Bosne in Hercegovine, Makedonije in Črne gore pa se bo kril z odmerjenim deležem iz zveznega proračuna.

Državni proračun za leto 1947 je popolnoma drugačen kot dosedanja proračuni. Medtem ko so bili proračuni bivše kapitalistične Jugoslavije administrativni in je bilo gospodarstvo ločeno od državnega proračuna v rokah privatnih kapitalistov in se je država drževala po večini z izžemanjem davkov od delovnega ljudstva, je naš sedanji proračun gospodarski proračun in se v njem odražajo gospodarski procesi naše države. Jugoslavija stoji trdno na svojih nogah, vodilni položaji v gospodarstvu so v rokah države in prevladujoči državni sektor gospodarstva ima družbeni značaj. Osnovna in bistvena značilnost državnega proračuna je ta, da je gospodarski proračun, da ustreza naši današnji stvarnosti in da izhaja iz nje. Delo pri nas je dobilo svoj temelj v že izdelanem petletnem planu, katerega uresničitev zagotavlja nadaljnji gospodarski razvoj, krepitev varnosti naše države in izboljšanje življenjskih pogojev delovnih množic.

Državni proračun za leto 1947 ni samo proračun našega novega gospodarstva, ampak tudi realen dokaz naših gospodarskih zmogljivosti, ustvarjalne volje in moči delovnih množic in izraz razvojnega tempa naših življenjskih pogojev, ki smo jih doslej ustvarjali.

Ko je minister prikazal dosežene gospodarske uspehe v preteklem letu, je prešel na današnje najvažnejše gospodarsko vprašanje, to je vprašanje akumulacije. Poudaril je, da je vloga privatnega finančnega kapitala izključena in da vse, kar se proizvaja in akumulira v našem gospodarstvu, ostane v njem in služi za razširjenje tega gospodarstva. Organizacija proizvodnje spada v politiko vlade in gospodarskega plana. Zveza in odnos med denarjem, cenami in mezdami izvira iz značaja gospodarstva in vladne politike. Vprašanje cen je bilo posebno važno in se neposredno tiče delavskega razreda. Krepitev in napredek našega gospodarstva je stvar samega delavskega razreda. Toda vprašanje cen je poprišče, na katerem se vedno lahko delujejo razni sovražniki, ali pa tisti del spekulativnega privatnega kapitala, ki je nasproten ljudskim koristim, če ni tesne kontrole in boja zoper te elemente. V obtoku denarja ni bilo velikih sprememb, čeprav je podvržen začasnemu nihanju. To bo trajalo še tako dolgo, dokler ne bodo organizacijske oblike in metode upravljanja gospodarstva po planu popolnoma izvedene in utrjene. Podrobneje je minister prikazal tudi reformo kreditnega sistema.

V nadaljnjem izvajanju je tov. Žujović podrobneje razložil državni proračun za leto 1947. V primeru iz leta 1946, ko je proračun znašal 25 milijard, je vsota skoraj 86 milijard dejanskega skoka, ki pa temelji na realnih dejstvih in je v bistvu preobrat iz postopnega organiziranja popolnoma neobvladane gospodarstva v organizirano gospodarstvo. Se se bodo našli ljudje, ki ne morejo doumeti naše stvarnosti in se jim bo zdela ta impozantna vsota proračuna za leto 1947 veličanska in neverjetna. Za tiste, ki delajo, ki vidijo novo, pa je plan naših del za leto 1947 del petletnega plana. Plan in proračun naše države sta prav tiste določene naloge, ki nam jih je tov. Tito naložil in ki jih bomo izvedli.

V nadaljevanju je minister podrobno razložil strukturo dohodkov in izdatkov v letošnjem letu. Razložil je tudi predloge državnih proračunov ljudskih republik. Novi proračun je finančni plan države in vsebuje denarnogospodarski plan države. Torej se bo delo vsakega podjetja, vseh gospodarskih organov, delo vsakega posameznika pokazalo kot uspeh ali ne-

uspeh v samem proračunu. Od uresničenja vseh in tem proračunskem predlogu predvidenih državnih dohodkov zavisi izpolnitev naših nalog. Naša administrativno-operativna vodstva podjetij, ljudski odbori, finančni organi in končno vsi državljani morajo redno in pravočasno izpolnjevati svoje finančne obveznosti do države, s čimer bodo zagotovili dvig našega narodnega gospodarstva in materialne življenjske ravni delovnih množic samih. Z novo finančno zakonodajo je dana široka svoboda vsem izvrševalcem proračunskih izdatkov za uporabo finančnih sredstev, to pa nalaga tem organom tudi veliko odgovornost. Poostriži je treba borbo za uvedbo boljšega reda v finančnem gospodarstvu na vseh delovnih sektorjih, to je okrepiti kontrolo in revizijo. Pravilno je treba postaviti tudi računovodstveno odgovornost. Naš obdržavni proračun postaja ogromen razdeljevalni fond, v katerega se bo stekala osnovna masa denarnih sredstev in nato razdeljevala za izvršitev obdržavnih nalog. V prvi vrsti za izvedbo narodnega gospodarskega plana. Osnovna proračunska sredstva gredo v gospodarstvo in glavni vir proračunskih sredstev je gospodarska proizvodnja. Proračun zagotavlja tudi samostojnost gospodarskih podjetij. Državni aparat pa je postal voditelj gospodarstva.

Obdržavni proračun pa ne predstavlja nikakršne zapreke samostojnemu finančnemu poslovanju, iniciativnemu gospodarskemu poslovanju republik in ljudskih odborov, kajti zakon o proračunu predvideva, da ima vsak organ državne oblasti svoj proračun, pri čemer je zagotovljena široka iniciativa. V tem je demokratičnost našega proračunskega sistema. Med drugim je razdelitev dohodkov močna vzpodbuda za pravičen odnos do skupnosti. Tak proračunski sistem nam nudi tudi široko perspektivo glede likvidacije gospodarske in kulturne zaostalosti posameznih republik, kar bo prišlo do izraza zlasti v obliki pomoči gospodarsko zaostalim republikam. Z nadaljnjim utrjevanjem obdržavnega sektorja bo šlo skozi proračun vedno več narodnega dohodka. Obdržavni proračun postaja vedno bolj tudi denarna bilanca dela našega gospodarstva in našega državnega aparata. Tak značaj našega proračuna nalaga velike dolžnosti tudi ljudskim množicam. Proračunska disciplina, strogi varčevalni režim, široka udeležba pri določanju posameznih gospodarskih načrtov, aktivna borba za uresničenje teh predvidenih dohodkov, vse te naloge jasno kažejo osnovno dejstvo, da je proračun denarni plan za izvedbo industrializacije naše države, močno orodje v rokah ljudske oblasti za njeno nadaljnjo utrjevanje, za gospodarsko izgraditev države, za okrepitev naših narodov, kar bomo dosegli z izvedbo prvega velikega Titovega plana.

Peščici protiljudskih gospodov proračun ni všeč, zato ker jim ni všeč svoboda delovnih množic

Poročilu ministra za finance FLRJ o proračunu je sledila obširna diskusija. Tov. Boris Kidrič, minister za industrijo, je prikazal v svojem referatu, kako predstavlja vprašanje izpolnitve naših finančnih načrtov in našega proračuna predvsem vprašanje izpolnitve našega letnega produkcijskega plana. Naša industrija prevzema s tem proračunom najresnejše obveznosti, ne le, da bo produkcijski plan izpolnila, ampak, da ga bo tudi prekoračila. V tem pogledu čakajo velike naloge delavski razred in njegovo organizacijo ter tehnične in druge voditelje naše industrije.

Minister za notranje zadeve, tov. Aleksander Ranković, je v svojem eks-poziju prikazal, kakšne naloge čakajo ljudske množice in organe ljudske oblasti v izvedbi novega plana. Dejal je, da moramo v perspektivi popolne zmage pri nadaljnji graditvi predvsem izboljšati delo osnovnih organov ljudske oblasti. Podrobneje pa je razložil naloge in položaj organov notranje-ga ministrstva in se dotaknil tudi vprašanja izročanja vojnih zločincev in stanja v kazensko-poboljševalnih zavodih.

Tov. minister Mirovan Djilas je poudaril velik kulturno-prosvetni napredek v novi Jugoslaviji. Tako n. pr. je v stari Jugoslaviji proračun leta 1939-1940 za šole in znanost znašal 966 milijonov 858.638 din, nova Jugoslavija pa je za šolsko leto 1946 dala 2.051 milijonov 472.861 din. Poudaril je, da se bo z obdržavskim poletom in obdržavskim utrjevanjem naše države nujno vršilo tudi njeno prosvetno in kulturno dviganje, za kar je potrebno naporno, vsakdanje delo z nadaljnjimi perspektivami pred očmi, zato je potrebno mnogo časa.

Na skupni seji obeh svetov Ljudske skupščine FLRJ je podal predsednik vlade FLRJ, maršal Tito, pojasnilo o zunanji politiki FLRJ. Med drugim je dejal:

Vlada FLRJ zastopa v svoji zunanji politiki neomajno načelo poslednega boja za ohranitev miru na svetu ter ekonomskega in kulturnega sodelovanja. Na mednarodni mirovni konferenci je naša delegacija, ki je svojo dolžnost izvrševala z največjo vztrajnostjo in dostojanstvenostjo in zahtevala, da bi zadovoljili upravičene zahteve Jugoslavije, naletela na popolno podporo delegacije SZ in na podporo ostalih delegacij bratskih slovanskih dežel Poljske in Češkoslovaške. Nekateri naši zavezniki iz vojne — zlasti Anglija in Amerika — pa nam na vse mogoče načine odrekajo pravice in zavzemajo stališče, o katerem bi včasih le težko rekli, da je stališče prijateljskih dežel. Spomnimo se samo našega boja za lstro, Trst in Slovensko Primorje na mirovni konferenci. Po mirovni pogodbi z Italijo je ostal velik del naših bratov še nadalje izven mej naše dežele, čeprav so dali med vojno zaveznikom dragocen prispevek v krvi za skupno zmago in za svojo svobodo, katere pa po krivdi teh zaveznikov niso dosegli.

Vlada, posledna v boju za uresničenje in utrditev miru je podpisala mirovno pogodbo z Italijo, ki pomeni veliko krivico za našo deželo, popolnoma prepričana, da tega dejanja ne odobravajo le vsi narodi Jugoslavije, ampak tudi ljudstvo, ki je ostalo izven mej naše dežele in katerega ne bomo nikdar pozabili. Podobno, ako še ne slabše, pa je vprašanje Koroške. Naša vlada je poslala konferenci velikih štirih poslanico, ki neizpodbitno dokumentira naše zahteve po priključitvi dela Koroške, ki je naseljen po večini s Slovenci in ki pripada nam iz etniških in zgodovinskih razlogov. Poleg tega pa naši bratje v Koroški sami vztrajno zahtevajo priključitev k svoji matični deželi. Predstavniki zahodnih dežel, predvsem Amerike in Anglije, vztrajno nasprotujejo zadovoljitvi naših upravičenih zahtev. Vprašanje Koroške pa za nas ne bo likvidirano in odpravljen z dnevnega reda vse dotlej, dokler ne bo nekoga dne za nas pravično rešeno. Tudi glede vprašanja repa-racij, ki jih moramo dobiti Jugoslavija tako od Italije kakor tudi od Nemčije in Avstrije, zastopajo zahodne velesile stališče, ki ni niti malo v korist Jugoslaviji.

Razume se, da je tako stališče naših zapadnih zaveznikov nasproti Jugoslaviji posledica njihovega splošnega političnega stališča nasproti novi Jugoslaviji, ki ga ne moremo imenovati kot prijateljskega. Jugoslavija jim kot taka ni simpatična, ker je šla po poti popolne politične in ekonomske neodvisnosti in resnično ljudske demokracije, ne pa po poti psevdodemokracije, ki so nam jo stalno in imperativ-

Za njim so govorili še dr. Vasa Čubrilo-
vič, minister za kmetijstvo in gozdarstvo zvezne vlade, Frane Frol, minister za pravosodje zvezne vlade, Zoran Polić, finančni minister LR Slovenije in več drugih poslancev.

Nato je dobil besedo dr. Dragoljub Jovanović, ki je napadel predloženi proračun. Neugodno se je izrazil o obrambi sili malih narodov in pri tem izrazil dvome o naši obrambi, napadajoč Jugoslovansko armado, kar je povzročilo odločne proteste ljudskih poslancev.

Minister Boris Kidrič je ožigosal Jovanovičovo delovanje. Dejal je, da so Jovanović in nekateri drugi proračun napadli zato, ker je ta proračun nadaljevanje tistega, kar se je začelo v narodno osvobodilni borbi, kar je prišlo z osvoboditvijo naše dežele in kar sedaj pod Titovim vodstvom dovršujemo. Napad na proračun je napad na naš plan industrializacije in elektrifikacije, na izgraditev naše dežele, na popolno ekonomsko neodvisnost naše dežele. Po svojih starih metodah je Jovanović pokazal željo, da bi razdvojil zvezo delavcev in kmetov. A kot se je naše delovno ljudstvo pod Titovim vodstvom kljub oviram znalo osvoboditi, tako bo naše ljudstvo znalo izvajevati izgraditev svoje dežele, pa naj bo to našim notranjim in zunanjim sovražnikom prav ali ne.

Odgovor tov. Kidriča so poslanci sprejeli z navdušenim in dolgotrajnim ploskanjem. Ljudska skupščina je z vzklikom sprejela osnutek obdržavnega proračuna za leto 1947 in finančni zakon.

Maršal Tito je podal poročilo o zunanji politiki FLRJ

no priporočali. Nai narodi so si izbrali novo pot splošne izgradnje naše dežele ter ustvarjanja srečnejše bodočnosti za najširše delovne množice. Z neverjetno vztrajnostjo kleveta zapadna reakcija SZ, češ da bi rad spravila pod svoj vpliv male dežele v vzhodni Evropi, med njimi tudi Jugoslavijo. Jugoslavijo pa tudi klevetajo, da je navaden satelit. A Jugoslavija in druge dežele na vzhodu gredo skupno s SZ, ker se edino ona vztrajno bori za utrjevanje miru in ima razumevanje za naše žrtve v osvobodilni vojni. Anglija, Amerika in nekatere druge dežele pa so se angažirale, da bi zadušile svobodišne ljudstva in demokratske pravice nekaterih narodov. Mi se strinjamo z vsemi naprednimi demokratskimi silami na zahodu. Zboljšanje odnosov za Ameriko pa ni odvisno od nas.

V nekaterih zahodnih državah se vodi zopratna kampanja zlonamerno in zelo tendenciozno proti Jugoslaviji. Zapadni tisk govori, da je v Jugoslaviji strašna lakota, da pa Jugoslavija izvažala hrano v inozemstvo. Na eni strani so odklonili pomoč naši državi, na drugi strani pa tarnajo, kako ji grozi katastrofa. S tem bi želeli podkopati naš ugled v inozemstvu in pokazati, da Jugoslavija ni konsolidirana in solidna država. Z eno besedo, da jih rabimo in če mi pristane, da bodo naši varuhi, da nam bodo dali 200.000 ton žita. Toda mi nečemo varuhov. Govorice, da izvažamo mi v inozemstvo živila, so navadno obrekovanje. Vse to so klevete, ki imajo jasno tendenco. Nikoli ne bomo zahtevali od nikogar milosti, ampak samo tisto pomoč, do katere imamo po našem mnenju pravico. V vprašanju odnosov z Grčijo je preiskava v Grčiji dokazala, da so obtožbe grške vlade pred Varnostnim svetom navadni falzifikati in klevetanje Jugoslavije, Bolgarije in Albanije. Odkrilo se je brezvladje in kruti teror nad demokratskimi množicami Grčije in nad Makedonci v Egejski Makedoniji. Grčija je postala ena izmed baz imperialističnih sil, ki lahko ogroža mir na Balkanu in na svetu. Od tod nenkrat taka skrb ameriških uradnih krogov za Grčijo in Turčijo in tako sovraštvo teh krogov nasproti grškim demokratskim silam.

Reakcionarji na zahodu navadno govore o dveh blokii: o zahodnem in vzhodnem. To govore tisti, ki si žele vojne. Danes si moramo z vsemi silami prizadevati, da se te želje reakcionar-nih vojnijskih hujskačev ne bodo uresničile. Danes sta na svetu dve fronti: nevarna, čeprav maloštevilna fronta imperialističnih vojnijskih hujskačev in veličanska fronta narodov v vseh državah, ki si žele miru. Tej fronti pripada nepremagljiva SZ, nova Jugoslavija, Poljska, Češkoslovaška, Rumunija, Bolgarija, Albanija, demokratske sile Grčije, Madžarska, tej fronti pripada veličanska večina narodov Amerike, Anglije, Francije, Italije in vseh ostalih držav, ne samo v Evropi, temveč tudi na vsem svetu. Neprestana budnost in razkrinkavanje vseh izivačev, vojnijskih hujskačev in raznih imperialističnih manevrov je najboljša in najučinkovitejša oblika boja za utrjevanje miru na svetu. Jugoslavija bo ostala tudi še nadalje zvesta dosednji liniji v svojem boju za utrjevanje miru in tesnega sodelovanja z vsemi državami, ki so pripravljene sprejeti to sodelovanje.

V popolnem skladu s prizadevanjem za vsestransko sodelovanje je bilo delo vlade FLRJ v preteklem razdobju, prav to pa velja tudi za prihodnje razdobje. Hočemo poleg političnih in kulturnih odnosov navezati tudi najboljše in kar mogoče tudi najtesnejše gospodarske odnose z vsemi državami, ki si to žele in ki so prijateljsko razpoložene do nove Jugoslavije. To velja v prvi vrsti o odnosih s sosednjimi državami. Vlada je dosegla v tem že lepe uspehe. Sklenjena je bila vrsta pogodb o prijateljstvu in razne ekonomske pogodbe, n. pr. s SZ, Poljsko, Češkoslovaško, Albanijo, Madžarsko, Bolgarijo, Rumunijo, Francijo, Belgijo, Švico, Holandsko itd. Vlada je sedaj v pogajanjih z nekaterimi drugimi državami za sklenitev trgovinskih sporazumov. Prizadeva si, da bo obnovila normalne trgovinske odnose tudi z vsemi drugimi državami. Zastonj so vse zlobne želje nekaterih reakcionarjev, da bi Jugoslavijo ne samo politično, ampak tudi ekonomsko izolirali in onemogočili njeno izgraditev.

Vlada je v zvezi s petletnim planom naročila v nekaterih državah razne stroje za elektrifikacijo in industrializacijo države, in sicer za mnogo milijard dinarjev. To pomeni, da moramo napeti skrajne sile, da se moramo marsičemu odreči, da bomo imeli dovolj surovin in proizvodov za izvoz, oziroma za plačevanje strojev, ki jih rabimo. To pomeni, da bomo morali zelo varčevati. Naš uvoz in izvoz stalno in hitro naraščata, zlasti pa bo naraščanje še močnejše v procesu izvajanja petletnega plana. V naši zunanji trgovini so še nekatere slabe strani, ki jih moramo odpraviti.

Da bi torej odstranili našo tehnično zaostalost, moramo najprej storiti veličanske napore, ki bodo v prvih letih petletke najtežji, nato pa postopoma vedno lažji v procesu industrializacije in elektrifikacije naše države ter dvigovanja kmetijstva na višjo stopnjo. Naša država koraka vztrajno naprej po poti, ki dosega občudovanja vredne uspehe zaradi globoke vere naših narodov v to, da smo na pravi poti in zaradi požrtvovalnega dela širokih delovnih množic. Premagali bomo vse težave, ki nas še čakajo.

Po ekspoziju maršala Tita o zunanji politiki FLRJ se je razvila diskusija. Med drugim je govoril poslanec, pomočnik zunanjega ministra, dr. Aleš Bebler, ki je poudaril, da je Jugoslavija v mednarodnih odnosih zvesta načelom mednarodnega sodelovanja in miru v svetu. Za njim je poslanec Vladimir Ribnikar, predsednik Komiteja za kulturo in umetnost, govoril o vprašanju mirovne pogodbe z Nemčijo, nato pa je dobil besedo Boris Kidrič, minister za industrijo in predsednik Gospodarskega sveta, ki je poudaril, da ima Jugoslavija polno pravico zahtevati, naj se preneha s krivično repa-racijsko politiko napram nam. Ljudski poslanec Nikola Petrovič, minister za zunanjo trgovino zvezne vlade, je govoril o trgovinskih in ekonomskih zvezah s tujino in je poudaril, da bodo narodi Jugoslavije odgovorili z globokim prezirom na grožnje, da nas bodo izstradali. Tovariš Zoran Polić, minister za finance LR Slovenije, pa je dejal, da pomeni izpolnitev proračuna prvo veliko zmago v našem petletnem planu.

LJUDSKA SKUPČINA JE SPREJELA TUDI VEČ NOVIH ZAKONOV

Oba doma Ljudske skupščine FLRJ sta imela v ponedeljek popoldne seji, na katerih se je nadaljevala razprava o zakonskih predlogih, ki so bili sprejeti na dnevni red tega zasedanja. Seji Zveznega doma je predsedoval Franjo Gazi, seji Doma narodov pa Josip Vidmar.

Oba doma Ljudske skupščine FLRJ sta sprejela predloge zakona o državnem zaključnem računu za dobo od 1. novembra 1944 do 31. decembra 1945; o osnovnega zakona o varstvu; zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o združenjih, zborovanjih in drugih javnih zborih; zakona o dopolnitvi zakona o poštno - telegrafsko - telefonskih taksah; zakona o sprejemu zakona o izdajanju in razširjanju mladinske književnosti in tiska.

Med razpravo o predlogu zakona o izdajanju in razširjanju mladinske književnosti in tiska sta govorila Dragoljub Jovanović, ki je nastopal proti zakonskemu predlogu, in Moša Pijade, ki je pobil neutemeljene trditve Dragoljuba Jovanovića.

V torek popoldne je imela Ljudska skupščina FLRJ zadnjo sejo tretjega rednega zasedanja.

Seji Zveznega sveta je predsedoval Franjo Gazi, v Svetu narodov pa Josip Vidmar. Najprej so bila podana poročila anknetnega in imunitetnega odbora, prošnje in pritožbe pa so bile poslane odboru za prošnje in pritožbe. Oba sveta sta nato začela obravnavati posamezne točke dnevnega reda.

Kot prva točka je bilo v obeh svetih obravnavanje predloga splošnega zakona o zaščiti gozdov pred požarom. Ta zakonski predlog ima splošne in posebne ukrepe, ki bodo onemogočili vse objektivne pogoje za požare v gozdovih.

Razen splošnih ukrepov, ki preprečujejo zažiganje ognjev na odprtih prostorih v gozdovih, so določeni tudi posebni ukrepi iz previdnosti in dobi suše. Oba sveta sta predlog soglasno sprejela.

Naslednja točka dnevnega reda je bil predlog osnovnega zakona o razlastitvi. Predlog predvideva primere razlastitve za izvajanje del pri obnovi in izgrajevanju in za kulturno dvigovanje in razvoj ljudstva, hkrati pa zavaruje zajamčeno pravico lastnikov razlastčenega premoženja. V zakonu je razlastitev omejena samo na nepremično premoženje, na pravice do tega premoženja, imovinske pravice in stvari posebne kulturne, etniške in zgodovinske vrednosti. Lastniki dobi vedno odškodnino, ki je enaka dejanski vrednosti razlastčenega premoženja. Tudi ta zakonski predlog je bil soglasno sprejet v obeh svetih Ljudske skupščine FLRJ.

Obvezujemo se, da bomo przorali in posejali vsak košček naše zemlje

Iz resolucije članov OF iz Pregarij

Stoodstotno so najprej glasovali v Javorjah in to že do 8.15 ure zjutraj

Najstarejša žena v III. kvartu v Tolminu glasuje za kandidate Osvob. fronte

V nedeljo, 30. marca, so se vršile v postojnskem, bistriškem, sežanskem in tolminskem okraju volitve v krajevne odbore OF. Vsi člani OF, ki predstavljajo 99% vseh volilnih upravičencev, so se na volitve pripravljali na številnih predvolilnih zborovanjih po vaseh in podletjih. Na teh zborovanjih so se člani OF spoznavali z novimi nalogami, si ustvarjali delovne obveze, izbrali svoje kandidate za nove odbore in dali duška svojemu navdušenju, da je končno prišel čas, ko se je uresničila borba ljudstva v Slovenskem Primorju, s tem, da je velika večina Slovenskega Primorja priključena k FLRJ.

S predvolilnih zborovanj so poslali člani OF maršalu Titu in Izvršnemu odboru svoje delovne obveze:

Ljubljani maršal Tito, pišejo v pismu člani OF vasi Nova Sušica, sledili vam bomo zavestno v vseh naporih pri izgradnji močne in neodvisne Jugoslavije. Napravili bomo vse, pišejo nadalje tov. maršalu, da bo naša domovina bogata dežela srečnih delovnih ljudi. V letošnjem letu bo naša vas prispevala 150 stotov krompirja, 15 stotov fižola, 50.000 litrov mleka, zredili bomo 150 mladih prašičev in 40 telet in oddali 600 stotov jabolk. Obljubljamo, sporočajo iz vasi Orehek, da bomo v tem letu prispevali za izboljšanje našega gospodarstva, kar bomo največ mogli. Obvezujemo se, da bomo oddali prevečidel pridela 150 stotov krompirja, 500 stotov sena in predpisane količine mleka. Zagotavljamo, sporočajo iz Landola, da bo naša vas v prvem letu gospodarskega načrta oddala 25.000 kg krompirja, 1000 kg fižola, 20.000 kg sadja in 100.000 kg sena, živino pa bomo pomnožili za 5 odstotkov. Obdelali bomo, so se obvezali v Poreznu, 5 ha zemlje več kakor lani, posadili bomo 100 q krompirja več kakor lani, zasadili bomo 200 mladik sadnega drevja, zredili 20 odstotkov več goved, oddali 10 stotov masla in 24 telet.

Na stotine je takih obvez. Iz vseh je mogoče razbrati veliko ljubezen delovnega ljudstva do domovine in predanost OF. Obveze pa so nadalje tudi dokaz visoke zavesti našega ljudstva in njegove pripravljenosti na novo premagovanje težav pri izgradnji države. V vseh obvezah pa so ljudje napisali obljubo, da bodo v odbore OF izbrali najboljše ljudi. In to obljubo so takoj uresničili. V Hudi Južini na Tolminskem je med drugimi kandidati tov. Obid Stanko, prvi organizator OF v tem kraju in kasneje borec JA. Po osvoboditvi, ko se je vrnil domov, je šel delat na progo in obenem vršil posle krajevnega tajnika OF. V Nemškem Rutu so si izbrali Bugar Stanka, starega

partizana, poročnika JA, ki je bil odlikovan z redom za hrabrost. V Podbrdu so najprej predlagali tov. Bizjaka Stanka in Armana Ivana, oba partizana in požrtvovalna delavca pri obnovi. V St. Petru na Krasu so med kandidati tovariš Vatovec Jože, udarnik iz tovarne Seila, Mlakar Venceslav, rezervni oficir JA, odlikovan z redom za zasluge za narod, nadalje Makarovič Nada, rezervni kapetan JA, Korošec Marija, Posega Alojz in drugi.

Ljudje so se pripravljali z velikim veseljem na volitve. Okraji so si med seboj napovedali tekmovanja, vasi pa so se posebej med seboj tekmovali.

Ljudstvo je okrasilo svoje vasi. Na predvečer so po vseh gričih goreli kresovi. Samo vasica Otravica v Sežanskem okraju jih je zakurila štiri. Ogromno kresov so prižgali tudi v Kubeđu in drugod. Po vseh večjih krajih so se na predvečer vršile slavnostne akademije in baklade. Nepozabna je bila baklada v Postojni. V Tolminu je bil na predvečer volitev umetniško uspel koncert mladinskega pevskega zbora »Soški skrijanček«, ki šteje preko 200 mladih grl.

Na dan volitev so vse vasi okrašene in povsod vihraje zastave. Pred okusno okrašenimi volišči stoje ljudje že več ur pred napovedanim pričetkom volitev. Kljub deževnemu vremenu prihajajo v sprevodih z zastavami in transparenti. Pred volišči je nad vse živahno. V Postojni prepeva pevski zbor, v Kubeđu igra godba, v Sežani plešejo kolo. Dan volitev v odbore OF je praznik za naše ljudi. V bistriškem okraju so sklenili, da obveze pošljejo z volišč, zato so velike gručice ljudi pred volišči, da skupno odpošljejo obveze, o katerih so govorili že na predvolilnih zborovanjih. Na Pregarijah je silno navdušenje. Od tam so poslali sledeče pismo: »Obvezujemo se, da bomo preorali in posejali vsak košček naše zemlje, da bomo s skupnimi naporji obnovili 85 poslopij in dogradili cesto Javorje—Pregarje.

Posebno so ponosni na volitve starejši ljudje. Z vso ljubeznijo sprejemajo in oddajajo volilne listke. Tako je v Šmihelu na Krasu starejša žena Smrdelj Marija, držeč volilni listek v rokah, dejala: »Preberite mi prosim, imena kandidatov, ker ne znam več dobro brati, izbrala pa bom sama, ker hočem najboljšega.« Tudi v Golcu je prišla s skupino na volišče 84 let stara Jurišević Marija, ki je dejala: »Volila bom tiste, ki so bili v času narodno-osvobodilne borbe najboljši.«

Po vseh vaseh so organizirali štafete in kurirje, ki so prinašali poročila o poteku volitev na okrajne odbore. Prva vas, ki je sporo-

čila, da je končala volitve s stoodstotno udeležbo, so bile Tolminske Ravne, kjer so člani OF do zadnjega glasovali do 8.30 ure. Prvi pa so volili stoodstotno v Javorjah v okraju Slov. Bistrica, in sicer do 8.15 zjutraj.

Od prvih jutranjih ur so prihajala poročila. Tudi v Breznici v sežanskem okraju so volili do 8.30 ure, v Pavličih pa do 8.45 ure že vsi. Ob poldevetih so glasovali tudi stoodstotno v vaseh Zadlazi—Čader, Petrovo Brdo, malo kasneje pa v Selah pri Podmeltu, Žabčah itd. V sežanskem okraju je prišla na volišče tudi 92 letna Maršič Jožefa in ob 8. uri zjutraj oddala svoj glas. Pri tej priliki je izjavila: »Prišla sem na volišče, da volim kot žena, ki ima pravico odločati o bodočnosti svojega naroda.« Vsi člani sindikalne podružnice železničarjev so bili v Kozini že ob 7.30 ure pred voliščem. Kljub temu, da je močno deževalo, so prihajali ljudje v sprevodih, nasmejani in so peli partizanske pesmi.

V znani partizanski vasi v Selah pri Podmeltu so ljudje vsi volili do 8.45 in kmalu po enajsti uri je prinesel njihov kurir v dve in pol uri oddaljeni Tolmin peš poročilo, kljub dežju in slabemu vremenu. V vasi Grahovo je prišel na volišče z zastavo tudi župnik Kalin Anton in oddal glas za novi odbor OF. Arel Marija, doma iz Kala v postojnskem okraju je na volišču izjavila: »Od mladih dni sem vedno govorila, da se bomo delovni ljudje združili, da bomo Slovani svobodni, sedaj sem to doživela.« V Gradišču je Ivana Jarca, 70 letna starica, po volitvah dejala: »Volila sem najboljšega. V Podgradu pa je tovariš Kastelic dejal: »Nisem še imel tako lepega dne, kot je današnji, ko volimo naš odbor OF. V Kubeđu so imeli budnico ob 6. uri zjutraj in so potem vsi ljudje skupno odšli na volišče. V Poljanah je prvi oddal svoj glas 79 letni Mršnik, ki je dejal: »Vажne so te volitve; odbori OF imajo danes velike naloge, če nas hočejo pravilno voditi v izpolnjevanje petletnega načrta.« V St. Petru na Krasu so prišli na volišče v povorki; na čelu so bili udarniki: Plesničar Anton, Krosila Pavel in Penko Josip.

Tako je bilo v prvih jutranjih urah na dan volitev. Velika večina krajev je zaključila volitve že med deveto in deseto uro dopoldne in od povsod so veselo sporočali, da so volitve zaključili s stoodstotno udeležbo. Tako so n. pr. v tričetrtini vse vasi bistriškega, postojnskega, sežanskega in tolminskega okraja zaključili volitve že pred deseto uro.

Končni izidi o volitvah so veličastni. Z nad 98% udeležbo na volitvah je naše ljudstvo dokazalo svojo visoko politično zrelost. V postojnskem okraju je od petdesetih volilnih edinic bila volilna udeležba na 35 stoodstotna. Na nobenem izmed ostalih volišč pa ni odstotek udeležbe bil nižji od 96%. Na področju sežanskega okraja je izmed

102 volilnih edinic bila od 72 dosežena 100% udeležba. V 70 volilnih edinicah okraja Ilir. Bistrica je bila 100% udeležba na voliščih v 42 vaseh. Odstotek udeležbe pri volitvah v okraju Tolmin je 99,34% in lahko rečemo, da je redka tista vas, kjer niso 100% volili.

To so rezultati prvih tajnih volitev v krajevne odbore OF, ki so odraz visoke zavesti našega delovnega ljudstva. Skoraj povsod so ljudje tako ponosno zaključili volitve, kakor v Malem Otoku v postojnskem okraju, odkoder so javili: »Zaključujemo volitve. Vsi člani OF smo oddali svoje glasove. Pošljamo borbene pozdrave. Vse za domovino, za Tita«. Podobno so izjavili ob koncu volitev tudi delavci na žagi Beljsko: »Volili smo 100%, drugače biti ni moglo. S tem smo potrdili naše delo«. Iz vasi Kneže v Baški grapi so sporočili ob zaključku volitev, ki so jih izvedli 100%: »Storili smo za danes svojo dolžnost s tem, da smo 100% volili. Ta naša zmaga nam je porok, da bomo tudi naše jutrišnje naloge in naše obveze dosledno izpolnili.« Sel iz Petrovega Brda pa je s sporočilom o 100% udeležbi na volitvah prinesel pismo: Vemo, da ne bomo edini, ki volimo 100%, to bodo storile skoraj vse vasi v Slovenskem Primorju, toda mi, ki smo najbolj oddaljeni hočemo, da zvedo tudi drugi, da v Petrovem Brdu utripajo zvesta srca delovnih

udeležbe naslednji: Postojna 99,2%, Stara vas 96,2%, Veliki Otok 99,3%, Studeno 98,4%, Hrenovice 99,4%, Šmihel pod Nanosom 99,5%, Hruševje 99%, Slavine 99%, Zagorje 98,6%, Drskovče 98%, Orehek 99,3%, odst. Ležče 99,1%, Kal 96%, St. Peter 99,6%, Hrastje 99,3%.

V Sežanskem okraju so izmed 102 vasi dosegli 100% udeležbo v naslednjih 72 vaseh: Artviže, Avber, Bezniča, Bač, Brezovica, Bogo, Brestovica, Črni Kal, Črnoki Dane pri Sežani, Dane, Gradišica, Famlje, Garčice, Gradec, Gabrovica, Gorenje, Hrastovje, Hruševica, Ivanji grad, Dolje, Kastelec, Kačice, Kubeđ, Kalnic, Komen, Kopriva, Kranja vas, Križ pri Tomaju, Kazlje, Lukave, Libica, Markovščina, Materija, Perce, Ostrovia, Ost, Ocizla, Petrinje, Presnica, Podgorje, Posek, Praprovče, Polediči, Ponikve, Prelože, Preslica, Podbrežje, Rožice, Skadanščina, Smokvica, Sočerba, Stomaž, Sveto, Skopo, Skoplje, Širce, Lijak, Šmarje, Čepulje, Tublje, Trebeže, Tomaževica, Utovlje, Vrhpolje, Varje, Matulje, Vrabče, Volčigrad, Zabavlje, Življe in Col. V ostalih vaseh pa je bila udeležba na voliščih o odstotkih naslednja:

Beha 99%, Divača 99%, Dobravlje 98,8%, Dutovlje 98,5%, Gabrovica 98,3%, Gornje Vreme 99%, Herpelje-Kozina 99,9%, Klanec 99,16%, Kobilja glava 99%, Kobilj 99,3%,

Volilna komisija v Trnovem je imela mnogo dela

ljudic. Iz Gaberšč so sporočili na kratko: »Ura je pol desetih. Vsi člani OF smo volili. Naj živi OF, organizator vseh političnih in gospodarskih zmag našega naroda. Iz Sv. Lucije so pisali: »Volili smo 100% s prepričanjem, da bomo tudi v bodoče izvršili vse naloge prav tako 100%.

Iz zaključnih poročil iz okraja Postojna je razvidno, da je bila udeležba po posameznih vaseh na volitvah v odbore OF naslednja: 100% so volili člani OF v sledečih 35 vaseh postojnskega okraja: Mali Otok, Zagon, Hrašče, Zaloga, Bukovje, Gorenje, Predjama, Strmca, Landol, Goriče, Studenec, Sajevče—Rakulk, Strane, Razdrto, Veliko in Malo Ubelsko, Parje, Prestranek, Koče, Slavina, Žeje, Matenja vas, Grobišče, Rakitnik, Dol. in Gor. Košana, Čepno, Volče, Verke, Nova in Stara Sušica, Buje, Beljsko, Jurišče in Petelinje. V ostalih krajih pa je bil odstotek

Loka 99%, Preslica 99%, Matajur 99%, Novograd 99,9%, Barka 99,4%, Nabirk 99,35%, Povžana 98%, Popetre 99%, Paulica 99,1%, Pleskova 99,5%, Povirje 99,5%, Rodik 99%, Sežana 95,3%, Štanjel 99%, Tomaj 95%, Vremski Britof 99,9 odst., Veliki Dol 92%, Vrhovlje 99,8%, in Rižana 99%.

V okraju Ilirska Bistrica je izmed 70 volilnih edinic bil dosežen v 42 volilnih edinicah rezultat s 100% udeležbo volilnih upravičencev in to v naslednjih vaseh: Šembilje, Knežak, Koritnice, Prem, Celje, Ostrožno Brdo, Suhorje, Kozjane, Gaberk, Erjavce, Brezovo Brdo, Kovčice, Orehek, Mrše, Velike Loče, Ritomeče, Poljane, Javorje, Male Loče, Podgrad, Starod, Pregarje, Podbeže, Tominje, Bree, Dobro polje, Mala Bukovica, Kozee, Jelšane, Šapjane, Pasjak, Male in Velike Brce, Rupa, Novokračine, Sušak, Zabičje, Podgraje, Trebčane, Notična, Nereče, Podstenšek in Huje.

Odstotek splošne udeležbe je 98,53 odstotkov.

Iz Tolmina poročajo o končnih rezultatih po vaseh, da je odstotek splošne udeležbe v tolminskem okraju 99,34%. Kolikor je razvidno iz posameznih poročil so bile redke tiste vasi, ki niso dosegle 100% udeležbe pri volitvah. V prvih dopoldanskih urah pa so 100% volili v naslednjih vaseh: Tolminske Ravne, Zatolmin, Zadlazi—Čader, Sveta Lucija, Petrovo Brdo, Zadlazi—Žabče, Kneža, Kovk, Koritnica, Grahovo, Idrija pri Bači, Pečine, Koritnica, Selo pri Podmeltu, Kuk nad Podbedom, Poljubin, Grudnica, Slap, Bača nad Podbrdom, Pečine.

To so zaključni odstotki o udeležbi članov OF pri volitvah v krajevne odbore OF. Povprečen odstotek udeležbe je med 98% in 99%.

Kljub močnemu naliwu so v skupinah z zastavami prihajali na volišče v Tolminu

V MESECU TEHNIKE SEZNANJAJMO LJUDSTVO Z NJENIM STROKOVNIM OBVLADANJEM

V petletnem planu industrializacije in elektrifikacije bodo stalno naraščale gospodarske sile naše države. Ta razvoj pa postavlja pred nas nujne naloge — široke ljudske množice morajo obvladati tehniko, iz osnovnih množic moramo dvigati nove strokovnjake, tehnike, inženirje, mojstre svojega orodja in stroja. Tehnična znanost mora postati last množic.

Da bomo to dosegli, se vrši sedaj mesec tehnike, v katerem bomo prirajali razna predavanja, obiskovali tovarne in gradilišča in na ta način izmogli do poslednjih moči. Tako je bilo pred minulo vojno. Toda z narodno-osvobodilno borbo se je položaj pri nas bistveno spremenil. Poglejmo, kako danes razpolaga z vajenci nova Jugoslavija!

En dan v vajeniški šoli

Vse do danes je bil vajenec najbolj izkoriščano orodje v rokah kapitalizma. Ves čas, ki bi ga moral posvetiti strokovnemu znanju, je moral porabiti v korist svojega gospodarja, ki ga je znal izmogli do poslednjih moči. Tako je bilo pred minulo vojno. Toda z narodno-osvobodilno borbo se je položaj pri nas bistveno spremenil. Poglejmo, kako danes razpolaga z vajenci nova Jugoslavija!

Pazljivo sledijo vajenci pouku

Naša ljudska oblast daje vsem delovnim ljudem na razpolago ravnostne strokovne šole, kjer si lahko vsak človek izbere poklic, ki ga najbolj veseli. In prav zato je danes za vajenca možnost razvoja povsem drugačna kot v prejšnji družbi. Včasih so bili vajenci ljudje, ki niso bili pisani znani, da ne govorimo o matematiki in tehniki. Inženirji so lahko postali po večini samo bogati ljudje, ki so razpolagali z denarjem in so tako imeli možnost študirati. Jasno je, da niso bili to najboljši strokovnjaki, ker so dobro živeli in jih ljudska beda ni brigala. Danes bo lahko postal inženir vsak talentiran, deloven človek. Titova Jugoslavija ve, da se skrivajo ravno v delavskih vrstah najbolj nadarjeni ljudje, zato tudi posveča tem vsi pažnjo in jim nudi vso možnost do napredka.

Oglejmo si, kako je kaj z vajenci v naših krajih! Kakor znano, se je osrednjaja splošna obrtna šola za vajence vseh obrtniških in industrijskih strok, ki ne obiskujejo kake strokovne, obrtne ali industrijske šole. Namen te šole je, dati obrtnim in industrijskim vajencem potrebno splošno in teoretično strokovno izobrazbo, ki jim je poleg praktičnega pouka pri mojstrih in v obratih za dobro in pravilno izvrševanje njihove stroke potrebna.

Pouk traja nepretrgoma najmanj po tri mesece na leto toliko let, kolikor let traja učna doba za posamezne stroke. Ostali čas dela vajenec pri svojem mojstru ali v obratu. Ob zaključku vsakoletnega šolanja dobi učenec sprečevalo o učenem uspehu v šoli. Slab uspeh more učenec popraviti na popravnem izpitu pred vstopom v višji letnik, vendar ga sme delati samo enkrat. Učenec, ki je uspešno končal vsa leta šolanja je oproščen teoretičnega strokovnega izpita pred komisijo. V času vsakoletnega tri-mesečnega šolanja na osrednji splošni obrtni šoli učenci stanujejo v Dijaskem domu, kjer jih vzdržujejo naše oblasti.

Komaj se dan zazori že oživi ves Dijaski dom. Dežurni kliče vstajanje, napol zaspani obrazi se naglo dvigajo, drugi bi se radi poležali. Naglo se oblačijo, pospravljajo ostali pa se hodijo umivati. Med tekanjem in delom nastane živahen živ av. Vmes se sliši celo žvižganje in petje, nekateri unganjajo burke, ostali se brezskrbno smejejo. V spalnico se naglo vračajo sveži, umiti obrazi. Lasje so še mokri, ušesa močno rdeča. Dežurni se prikaže na vratih, zelo modro se drži in odločno ukazuje, naj pohite, ker se bliža čas fizkulture. »Fizkultura«, kriče vseprek. Nekaj porednežev se že sklanja in telovadi tik pred nosom dežurnega. Radi bi ga malo podražili, toda ne uspe jim. Dežurni postane takoj dobre volje in se kar topi v zadovoljnem smehu.

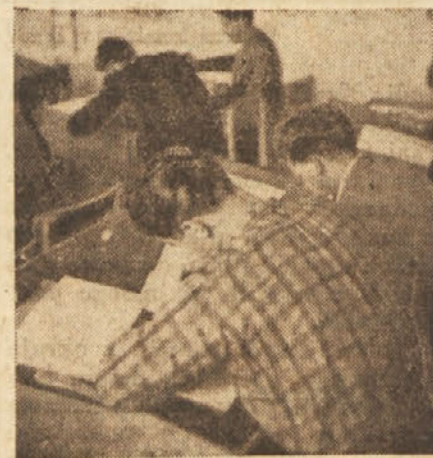

Ob marljivem prizadevanju predavateljev so se vajenci že mnogo naučili

hu. Pozna njihove šale in jim prav nič ne zameri. »Le počakajte fantje!« jim pravi. »Še pet minut, potem bomo pa šli na sveži zrak!« Čas hitro mine in spalnica je v hipu pospravljena. Najmanjšega nerada ni opaziti, vse je čisto in okusno. Velik naval nasmejanih, zdravih obrazov se spušča po stopnicah na prost.

Pred domom se postroje, v dvojno vrsto, dežurni jih prešteje, nato stopi na čelo vodja fizkulture in da povelje: »Na desno, levo krilo naprej stopaj!« Smelo korakajo mladeniči v telovadni prostor, vsi ljubijo fizkulturo, ker vedo, da jih telesno vezbanje napravi močne in utrjene ljudi. Najraje pa tekajo, pljuča se jim uporno dvigajo in sopejo kot vlak. Nekateri so že utrujeni, toda nočejo pokazati, da so slabši, s podvojenimi močmi se spuste za tovariši, ki utrujenosti ne poznajo. Naenkrat pa se kolona ustavi na povelje fizkulturnega vodje in začnejo se proste vase.

Kot prerajeni se vračajo v jedilnice na zajtrk. Prej se nagajivi in razigrani dečki se zdaj menijo samo o resnih stvareh, njihov spomin prebira šolske predmete, zlasti one, kateri se bodo obdelovali v prvih urah. Kava je še prevročna, nekateri so se opekli, čas je pa tako dragocen, zato hajd, ponovimo zadnjo lekcijo zemljepisja. Nekateri znajo tako dobro, da jim ni treba kar nič pomisljati, vsi ostali poslušajo in skušajo še sami ponoviti. Naglo popijejo in pojedjo, učenci hite v učilnico, še nekaj minut in šolski pouk se prične. Učenci naglo listajo po zvezkih slovenščine, na hodniku zavoni in v razred prihitijo predavatelj slovenskega jezika. Pod roko nosi kopico knjig, položi jih na kateder in začne razlagati slovnico. Govori preprosto, trudi se, da bi ga učenci čim bolj razumeli, lekcijo večkrat ponovi, nato pa ponavlja še razred. Sem in tja se čuje prajano šepetanje: »Slovenščina, naš jezik, pa ga tako slabo poznamo!« »Nič čudnega«, jim pravi predavatelj, »ko ste pa vsi zrasi v italijanskih šolah.« Tovariš France Vidmar je sprašan: »V katerem sklopu je naša hiša?« France sedi v prvi klopi na desni strani, vstane in pravilno odgovarja na vprašanja. Vidi se, da je zelo marljiv učenec, brihtne glave in vse takoj dojema. Ves razred ga ima rad.

Le z vztrajnim učenjem bomo postali mojstri orodja

Kaj bi ne, saj vsem tako rad pomaga pri učenju v prostih urah, več ko zna, laže in popolneje razloži še ostalim. S pomočjo mladinske organizacije je organiziral študijske krožke, v vsak krožek je porazdelil nekaj dobrih učencev, tako da poteka študij čim bolj kolektivno in ima zelo velike uspehe. »Tako se študira z veseljem«, pripovedujejo vsivprek. »Nekateri smo se že bali, kako bomo študirali, če ne bomo predmetov sproti obvladali, zdaj pa smo se rešili tudi te skrbi, z druženiimi močmi se vse doseže!«

Vidmar ni več sprašan, mirno sedi in pazljivo posluša razlago. Ves razred je uprt v predavatelja, z velikim zanimanjem sledijo pouku, njihova volja do znanja je zelo velika, zato jim ni treba govoriti o disciplini.

Šolske ure hitro minevajo, predmeti se naglo menjajo, v razred prihajajo novi predavatelji in učenci komaj utegnjo

27. marca se je v Postojni vršila razprava, ki naj bi pokazala organizatorje pobegov v cono A. Pobegi so političnega značaja. Svetovna reakcija se trudi, da bi čim bolj škodovala Jugoslaviji na ugledu, zato je svoje rovarjenje oprla na nekaj plačanih agentov, ki so nagovarjali ljudi za odhod v tujino. Ti begunci bi naj postali »obtežilni material« za kampanjo proti Jugoslaviji, naši nasprotniki bi poskušali prikazati ljudsko oblast kot protiljudsko, češ, poglejte ljudstvo, ki v strahu pred Jugoslavijo zapuša svoje domove in odhaja iz domovine. Seveda agenti imperializma naslanjajo svojo propagando na »nebesa«, ki se bodo odprla vsem beguncem, obljubljajo denar, veliko denarja in selitve v Ameriko, kjer po njihovih obljubah tečeta »mleko in med«. Tako obljubljajo po 100 lir na dan poleg hrane in stanovanja, drugi zopet 5000 lir, da se vzdržujejo iz Trsta do taborišča v Vidmu. V cono A so to gonjo legalno vršili anglo-ameriški vojaški funkcionarji, guvernerji, iz Jugoslavije pobegli belogardisti, domobranci v raznih oblekah in raznih ustanov, pri nas pa so jo oprli na nekaj izkoriščevalcev in tihotapcev. Vsi, ki so s to umazanijo prišli v stik, so čutili, da delajo proti ljudstvu in da izdajajo domovino delovnega človeka.

Proces v Postojni je odkril marsikaj. Iz vasi Drskovčev v Postojnskem okraju je v mesecu februarju pobežnilo 11 domačinov, iz bližnjih Pariz pa trije. Razprava sama in tudi izpovedbe prič so dokazale, da se je z organizacijo in propagando za pobege bavil Tomšič Anton iz Drskovčev št. 22, po poklicu šofer, sedaj na begu. Tomšičeva hiša je bila točka, kjer so se večkrat zglasili neznanzi, ki so prihajali s kamioni in motorji in tudi peš. Vaščani teh ljudi niso poznali in tudi niso vedeli, zakaj prihajajo. Obtoženi Tomšič je bil vseskozi nasproten ljudski oblasti in jo je podcenjeval. Kot takemu zavedni vaščani niso dovolili izdaje izkaznice OF. Kjer je le mogel, je kritiziral tukajšnje razmere in hvalil razmere na drugi strani črte, kjer anglo-ameriški dopuščajo »svobodno trgovino«. Zanimivo pa je dejstvo, da Tomšič ni nikoli nič delal, ampak samo postopal in potoval. Njegova dosedanja revščina je prenehala. Popravljal je doma poslopje, zidal vodnjak, kupil dve kolesi, tovrni avtomobil, oblačil se je kar naj bolj izbrano. Ljudstvu se je čudno zdelo, odkod ima toliko denarja in odkod lahko tako razsipa. Vendar niso zahtevali pojasnila, medtem ko jim je sedaj jasno, odkod denar in vse ostalo. Kot agent je dobival denar, dokazano je tudi, da je sam pripeljal po skrivnih poteh neko osebo z Reke, seveda proti nagradi, v cono A. Ko je v domači vasi pripravil ljudi do bega, je za njimi pobežnil še

odpreti okna in zadihati sveži zrak. Tako se konča dopoldanski pouk. Učenci se neradi odtrgajo od učilnic, nato pa se spuste v prejšnjo živahno razpoloženje in hite na kosilo. Zopet smeh, krik in vik po vsem domu. Toda zdaj jim nihče ne zameri; vsak ve, da mladina potrebuje sproščenosti in svežega zraka. Skupina mladeničev še spotoma modruje in se pogovarja, kako naj bi se še zboljšal učni načrt, da bi študij potekal čim bolj razgibano in bi čim več napredovali. »Noben vajenec ne sme na delo s ponavljajim izpitom, za to je odgovorna mladinska organizacija.« Pokazati moramo vsem, da smo se mnogo naučili, kljub temu, da je učna doba tako kratka! In še pravijo, da bodo vedno delali na to, da bo vsak vajenec prišel v njihovo šolo in si tam izpopolnil strokovno znanje. Vsi morajo postati najboljši strokovnjaki, tehniki, inženirji! To bo veselje, pripovedujejo; iz njihovih pogovorov odseva vsa moč skupnega dela in učenja. V tekmovalnem razpoloženju se vračajo še pred časom v učilnico. Po krožkih se razvije živahna debata, nekateri pišejo članke za stenčes, najboljši risarji pa rišejo stroje in drugo tehnično orodje, pod katerim si zapisujejo borbene gospodarske parole, ki nam jih narekuje naša prva petletka. Zlasti stenčes tehničnega odseka je zelo okusno opremljen in ima izmed vseh najboljše članke in risbe.

Vsako soboto se vrši poseben študijski sestanek, kateremu posvečajo vso pažnjo, vsak stremi za tem, da se bo poleg strokovnega znanja čim bolj ideološko oborožil. Prebirajo časopise, diskutirajo, nato pa čitajo Ilijinove knjige in se na podlagi teh seznanjajo z načrtnim delom sovjetske mladine, ki je morala izbojevati prav tako težko kot pri gradnji socializma, kakršna čaka danes mladino Jugoslavije. Ilijin se je zelo priljubil vajeniški mladini, njegove knjige ji dajejo najboljše perspektive za načrtno delo. Vsak, kdor prečita le eno od teh knjig, že vidi pred sabo jasno sliko, kaj bo postal po dovršenih študijah. Učenci sami pa so po večini že vsi izkušeni ljudje, nekateri so bili v partizanih, drugi pa so gradili na progi Brčko-Banoviči, zato znajo še bolj ceniti nove knjige.

Vajenci iz šole v Idriji se dobro zavedajo, da so oni nosilec bodočega ustvarjanja. Njihove roke bodo že v prvi petletki gradile nove, veličastne stavbe, poveljevali bodo strojem v industriji, krotili vode in zbirali električno energijo. Že danes vlagajo vse svoje sile v učenje, ker vedo, da brez znanja je nemogoče nekaj ustvariti.

Težko je še, ker še nima jo na razpolago strokovnih knjig raznih panog v našem jeziku, toda to zanje ni ovira, vsa predavanja si marljivo zapisujejo v svoje zvezke tako, da lahko vsak ponovi stvari, ki so bolj nerazumljive in težke. V bodoče bo pa gotovo mnogo lažje, saj pravijo: »Obvladati hočemo tako dobro ruski jezik, da se bomo posluževali vseh najboljših knjig, ki jih je sestavila ruska delavska znanost!«

Agenti mednarodnega imperializma pred ljudskim sodiščem

Resnica o pobegih

27. marca se je v Postojni vršila razprava, ki naj bi pokazala organizatorje pobegov v cono A. Pobegi so političnega značaja. Svetovna reakcija se trudi, da bi čim bolj škodovala Jugoslaviji na ugledu, zato je svoje rovarjenje oprla na nekaj plačanih agentov, ki so nagovarjali ljudi za odhod v tujino. Ti begunci bi naj postali »obtežilni material« za kampanjo proti Jugoslaviji, naši nasprotniki bi poskušali prikazati ljudsko oblast kot protiljudsko, češ, poglejte ljudstvo, ki v strahu pred Jugoslavijo zapuša svoje domove in odhaja iz domovine. Seveda agenti imperializma naslanjajo svojo propagando na »nebesa«, ki se bodo odprla vsem beguncem, obljubljajo denar, veliko denarja in selitve v Ameriko, kjer po njihovih obljubah tečeta »mleko in med«. Tako obljubljajo po 100 lir na dan poleg hrane in stanovanja, drugi zopet 5000 lir, da se vzdržujejo iz Trsta do taborišča v Vidmu. V cono A so to gonjo legalno vršili anglo-ameriški vojaški funkcionarji, guvernerji, iz Jugoslavije pobegli belogardisti, domobranci v raznih oblekah in raznih ustanov, pri nas pa so jo oprli na nekaj izkoriščevalcev in tihotapcev. Vsi, ki so s to umazanijo prišli v stik, so čutili, da delajo proti ljudstvu in da izdajajo domovino delovnega človeka.

Proces v Postojni je odkril marsikaj. Iz vasi Drskovčev v Postojnskem okraju je v mesecu februarju pobežnilo 11 domačinov, iz bližnjih Pariz pa trije. Razprava sama in tudi izpovedbe prič so dokazale, da se je z organizacijo in propagando za pobege bavil Tomšič Anton iz Drskovčev št. 22, po poklicu šofer, sedaj na begu. Tomšičeva hiša je bila točka, kjer so se večkrat zglasili neznanzi, ki so prihajali s kamioni in motorji in tudi peš. Vaščani teh ljudi niso poznali in tudi niso vedeli, zakaj prihajajo. Obtoženi Tomšič je bil vseskozi nasproten ljudski oblasti in jo je podcenjeval. Kot takemu zavedni vaščani niso dovolili izdaje izkaznice OF. Kjer je le mogel, je kritiziral tukajšnje razmere in hvalil razmere na drugi strani črte, kjer anglo-ameriški dopuščajo »svobodno trgovino«. Zanimivo pa je dejstvo, da Tomšič ni nikoli nič delal, ampak samo postopal in potoval. Njegova dosedanja revščina je prenehala. Popravljal je doma poslopje, zidal vodnjak, kupil dve kolesi, tovrni avtomobil, oblačil se je kar naj bolj izbrano. Ljudstvu se je čudno zdelo, odkod ima toliko denarja in odkod lahko tako razsipa. Vendar niso zahtevali pojasnila, medtem ko jim je sedaj jasno, odkod denar in vse ostalo. Kot agent je dobival denar, dokazano je tudi, da je sam pripeljal po skrivnih poteh neko osebo z Reke, seveda proti nagradi, v cono A. Ko je v domači vasi pripravil ljudi do bega, je za njimi pobežnil še

Proces je pokazal nadalje še zapeljance, ki so lažni propagandi naselili in odšli v Trst na reakcionarni urad CLN-a »po istrianje«, kjer so jim ponudili možnost prevoza v Argentino. Majanc Anton in Udovčić Cvetko sta se osebno prepričala, kaj in koliko je resnice o »raju« izven domovine. Izpričala sta, kako se v Trstu živi, kako životarijo zapeljanci in kakšni so njihovi občutki. Ona dva sta se vrnila in obžalujeta nepremišljeno dejanje, da sta sploh stopila v urad, ki bruhla klevete na FLRJ, ki govori o »trpeči« Istri in Primorju in to ozemlje proglašaja za »sveto italijansko«. Toda naši preprosti ljudje dobro razumejo, kam vede »ljubeča skrb« zapadnih imperialistov, ki so se proslavili v času dveletne okupacije cone A s tako visokimi »kulturnimi in civilizacijskimi dejanji«. Nihče izmed poštenih ljudi ne bo pozabil, kdo je v roke civilne policije potisnil orožje in čemu je to orožje služilo, kdo je zatiral razvoj slovenskega šolstva, odvzema ljudstvu prosvetne dvorane in jih spreminjal v bare in javne hiše, kdo je povzročal krvave pretepe in streljal v množico. Prav ti ljudje, ki so povzročili toliko gorja našim ljudem, bi radi za zaključek zaigrali umazano igro z »begunci«. Prej so ljudi ubijali in trpinčili — sedaj pa jih vabijo v svojo Ameriko. Tam

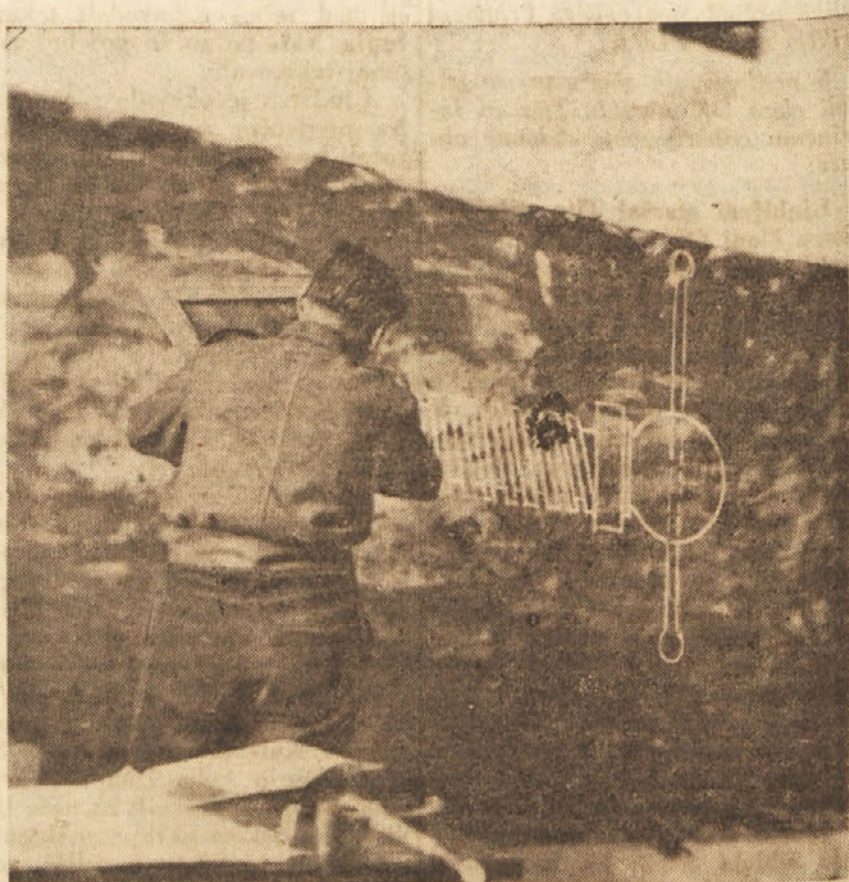
v Ameriki je namreč lepo: delavci se bore za plače, milijoni so brez posla, policijo in vojaštvo pošiljajo v spopad z neoboroženim delavstvom, črnci se vedno predstavljajo pravcate sužnje. To imenujejo demokracijo. Ni čuda, da umazana kupčija z begunci ni uspeła in tudi ni čudo, če ljudje primerjajo vojake imperija s fašisti in nacisti, njihovo okupacijo pa z okupacijo Nemcev. Pošteno delovno ljudstvo ostro sodi in obsodi.

Pot, ki jo imperialistični zaplotniki in plačanci pripravljajo beguncem, je osvetlila Hrenovic Antonija iz Zabič v Ilirsko-bistriškem okraju. Pot skozi tržaške prekopčevalnice, med katere so organizirali Rdeči križ, bazo v ulici Genova št. 23 in slične pisarne, kot jo vodi fašist Del Ton, je znana. Omenjena Hrenovic je bila poslana iz Trsta v Videm. Najprej so jo napotili v taborišče, kjer so zbrani četniki, ustaši in domobranci. Takoj naslednji dan so jo premestili v drugo taborišče med Italijane, ker našo pokrajino smatrajo za italijansko ozemlje, prebivalce pa za Italijane. V taborišču vlada pravcata beda. Ljudje so zaskrbljeni in marsikdo joče. Taborišče je v nekdanji kasarni, kjer ljudje čakajo ob slabi hrani in poležavajo na pograđih na nadaljnjo pot. Omenjeno so hoteli napotiti v Novaro, toda izsilila je pot v Mantovo, kjer ima sorodnike. V Novari se zgodba ponavlja. Spet taborišče, zjutraj črna broga namesto kave, opoldne in zvečer »minestra« — kos kruha. Sicer pa večno čakanje in obljubljanje. Nekateri teh nesrečnežev so že mesece po taboriščih. Prvi in zadnji je denar, ki ga v Trstu agenti tako širokogrudno delijo, onih 3000 lir! Potem pa konec. Tudi v mantovskem taborišču mislijo na dom. Mnogi bi se radi vrnili. Hrenovic Antonija se je vrnila in je kot priča govorila o poti beguncev.

Razprava v Postojni je pokazala v resnici vse. Pokazala je, kdo lahko postane tak agent protiljudskega imperializma, skrivač, tihotapec, lenuh in brezdelnež, kot je Tomšič Anton. Dalje je razprava pokazala ljudi, ki so sicer naselili lažni agitaciji, toda so se skesali in obenem je razprava pokazala pot, ki jo morajo hoditi prostovoljni »begunci«, ki jih imperialisti hočejo uporabiti za politično izzivanje nove ljudske Jugoslavije.

Organizator in protiljudski element Tomšič Anton iz Drskovčev je bil obsojen na pet let odvzema svobode, izgubo državljanjskih pravic in zaplembo premoženja. Proti prenizki kazni je vložil javni tožilec priziv.

Zavest našega človeka je močna in zato vse, kar je gnilega, delovno ljudstvo samo izpljune.

Vajenec Strebec Stojan že dobro obvlada tehnično risanje

DELOVODSKI TEČAJ V VIPAVI

Imamo pred seboj cilj. Petletka Gradili bomo tovarne, ceste, mostove, električne vode, ustvarjali bomo iz ruševin moderno industrijsko državo. Za izvedbo vsega tega pa nam je potreben denar. Gradbeno podjetje »Primorje« je za to že pripravilo teren. Priredilo je dvomešni delovodski tečaj, v katerem so se učili najboljši sinovi delovnega ljudstva. Prišli so od povsod mladi fantje in moške z namenom, pridobiti čim več teoretičnega znanja, ki jim je nujno potrebno pri njihovem delu.

Začeli so pri najosnovnejših računskih operacijah pa vse do gradbenih konstrukcij. Spoznali so se z obratoslovjem, knjigovodstvom, opisno geometrijo in sploh vsem, kar jim je nujno potrebno za uspešno izvrševanje dela. Mnogo volje in neprespanih noči je zahtevalo njihovo učenje. Vedri in kljubovalni pri delu so 30. marca začeli izpite. Polagali so račune o pridobljenem znanju. Uspeh

seveda ni izostal. Poslušali smo jih, ko so odgovarjali. Eden prepričan v svoje znanje, drugi malo neroden pri izražanju, zopet tretji boječ, toda vendar vsi pripravljeni in oboroženi z znanjem, ki ga bodo potrebovali. Največje preglaivce so jim delali ulomki, ki so seveda zahtevali precej časa za obvladanje. Tudi ta bunker je bil zavzet, znanje utrjeno.

Nasmejanih obrazov so pri skupnem kosilu ob zaključku tečaja govorili še o tem in onem, se zahvaljevali za trud, ki so ga imeli z njimi tov. predavatelji, kateri so poleg svojega dela učili še njih v prostih urah.

Po besedah direktorja gradbenega podjetja tov. Plestenjaka, ki jim je nakazal pomen in uspeh tečaja za udeležence in vso našo državo, so vsi tečajniki spoznali, da se ne učijo za sebe, temveč da bodo v prihodnosti z znanjem koristili skupnosti, novi moderni industrijski Titovi Jugoslaviji.

UČIMO SE V DVIGU STROKOVNEGA ZNANJA IN OBVLADANJA TEHNIKE, DA BOMO POSTALI MOJSTRI SVOJEGA DELA, KI JIH BO NAŠ PETLETNI PLAN POTREBOVAL!

Ob drugi obletnici podpisa sovjetsko-jugoslovanske pogodbe S Sovjetsko zvezo smo složni tudi po vojni, ker ima ona razumevanje za naše žrtve in se bori za pravični mir

Skozi več kot dvajset let protijud-skih režimov stare Jugoslavije so jugo-slovanski narodi izražali svojo ljube-zen do bratske Sovjetske zveze. Več kot dvajset let so bili najboljši sinovi Jugoslavije preganjani, mučeni in zati-rani, ker so našim narodom govorili — resnico o veliki socialistični državi. — 27. marca 1941, ko je ljudstvo pretrgalo izdajalsko pogodbo protijudskih vodi-telev s fašistično osjo, je videlo edino rešitev v borbi proti fašizmu, da je edi-no pravilna pot naslonitev na Sovjet-sko zvezo. Vera v zmago sovjetskih na-rodov nad fašizmom je krepila našo borbo, ki je za vedno povezala narode Jugoslavije in Sovjetske zveze. To prijateljstvo in tesno sodelovanje med SZ in Jugoslavijo je dobilo v pogodbi o prijateljstvu, medsebojni pomoči in povojnem sodelovanju, ki je bila skle-pjena 11. aprila 1945 v Moskvi, svoj novi izraz. S pogodbo, ki sta jo podpi-sala maršal Tito in Molotov, je bil storjen nadaljnji korak k skorajšnje-mu razbitju Hitlerjevske Nemčije, ki ustvaritvi trdnega miru in k nadaljnji krepitvi gospodarskih in kulturnih vezi med SZ in FLRJ. Za nas je ta pogodba, ki je rezultat skupne junaške borbe Rdeče armade in Jugoslovanske armade, obenem jamstvo za zagotovitev mir-nega razvoja nove Jugoslavije.

Sedaj, ko sta pretekli že dve leti po podpisu mirovne pogodbe, še bolj glo-boko razumemo ves njen veliki po-men. V sodelovanju pri mednarodnih

akcijah za mir in varnost, pri sklepanju mirovnih pogodb, se je pokazalo, da je edino Sovjetska zveza tista velika drža-va, ki je naša iskrena in nesebična za-veznica. Tovariši Tito je nedavno dejal: »Jugoslavija in druge dežele na vzhodu gredo skupno s Sovjetsko zvezo prav zato, ker vedo, da Sovjetska zveza ne ograža njihove neodvisnosti. S sovjetsko zvezo smo složni tudi po vojni prav zaradi tega, ker smo se globoko pre-pričali, da ima od velikih zaveznikov samo Sovjetska zveza razumevanje za naše trpljenje in žrtve v veliki osvo-bodilni vojni. Mi in ostale male dežele na vzhodu Evrope smo složni s Sovjet-sko zvezo zato, ker smo se prepričali, da se od vseh velikih in malih zave-znikov na zahodu samo Sovjetska zveza iskreno in vztrajno bori za utrditev miru na svetu, ki je narodom tako potreben. Mi smo složni s Sovjetsko zve-zo zaradi tega, ker prihajajo iz Sovjet-ske zveze glasovi o miru, kar ustreza tudi našim težnjam.«

Jugoslavija, iskreno povezana s So-vjetsko zvezo, okrepljena z njeno ljubeznijo in pomočjo, v prijateljskem sodelovanju združena z vsemi slovanski-mi narodi danes predstavlja čvrst bran-ik miru in demokracije v tem delu Evrope in z izvajanjem petletnega Ti-tovega plana ustvarja srečnejšo bodo-čnost.

Naj večno živi neomajno bratstvo in prijateljstvo narodov Jugoslavije in Sovjetske zveze!

Na moskovski konferenci se je pokazalo, da zahodni imperialisti sabotirajo reparacije Nemčije in Avstrije

Na zasedanju Sveta zunanjih mini-strov v Moskvi so v zadnjem tednu med drugim razpravljali tudi o vprašanju re-paracij Nemčije in Avstrije zavezniki-mi narodom. Sovjetska delegacija je pou-da-ri-la, da se sklepi berlinske konference o reparacijskih posiljakih iz zahodnih con Nemčije ne izvršujejo. Po podatkih pred-stavnika medzavezniške agencije za re-paracije bi morali iz zahodnih okupacij-skih con Nemčije izročiti na račun repa-racij 1546 tovarn. Toda do sedaj so v teh conah določili za razdelitev le 145 to-varn, dejansko pa so jih razdelili samo 59. Se danes ni zbranih točnih poročil o količini zlata, zaplenjenega v Nemčiji, in zlata, ki so ga hitlerjanci skrili v bankah nevtralnih dežel.

Predstavniki ZDA in Anglije so skušali opravičiti neizvršitev reparacij, skli-čujoč se, da še ni zagotovljena gospo-darska enotnost Nemčije. Dejansko pa so Anglija in ZDA vzele na račun reparacij že nad 10 milijard. Ta neovrtna dejstva skušajo predstavniki Anglije in ZDA za-nikati, češ da to niso reparacije, ampak nemški izvoz. Dejansko pa angleške obla-sti, ki prejemajo za premož iz Porurja dolarje, plačujejo lastnikom rudnikov v markah, ki na svetovnem trgu nimajo ni-kakršne vrednosti. To je pravo obličje »izvoznih operacij«, ki v bistvu niso nič drugega kot prikrita reparacije.

Zahtevamo pravično mirovno pogodbo z Avstrijo

Na predlog jugoslovanske vlade je Svet zunanjih ministrov v Moskvi skle-nil, da se povabi jugoslovanske pre-dstavnike, ki bodo pojasnili naše stališče o načrtu mirovne pogodbe z Avstrijo in o finančnem položaju Svobodnega ozem-lja Trsta. Jugoslovanska delegacija s to-varšem Edvardom Kardeljem, podpred-sednikom zvezne vlade na čelu, je že od-potovala v Moskvo.

Kot osnovo za mirovno pogodbo z Avstrijo so zunanji ministri vzeli načrt, ki so ga izdelali njihovi namestniki. Do-sedanje delo namestnikov je pokazalo, da je nujno potrebno zaslišati Jugosla-vijo o vseh osnovnih vprašanjih pogodbe z Avstrijo, zlasti o vprašanjih meja, re-paracij, vojaških klavzul, kakor tudi pri obravnavanju vprašanja vrnitve zavezniškega imetja iz Avstrije. SZ predlaga tu-

Tudi vprašanje nemške imovine v Av-striji je del vprašanja nemških reparacij. Na berlinski konferenci so določili, da je nemška imovina v Avstriji eden virov, iz katerih bo mogoče zadovoljiti repara-cijske zahteve SZ, ZDA, Anglije in Fran-cije. Sovjetski predstavnik Molotov je poudaril, da uporabljajo na zahodu take argumente, po katerih spada pod pojem nemške imovine, na katero ne morejo reflektirati zavezniki, tista nemška imo-vina, za katero so lastniki že prejeli odškodnino. Na tak način bi imeli prejšnji lastniki dvojno korist iz nastalega polo-žaja. Takšna postavitev vprašanja v kor-ist Avstrije prinaša škodo tistim drža-vam, ki so nosile breme boja proti hi-tlerjevski Nemčiji.

Namestniki zunanjih ministrov ZDA in Anglije hočejo rešiti vprašanje avstrijskih reparacij tudi brez Jugoslavije, toda zahteve Jugoslavije so upravičene. Izgo-vor, da Nemčija ne more plačati repara-cij, ne drži. V resnici se kažejo v tem težnje zahodnih finančnih močitev, ki bi radi neomejeno izkoriščali bogastva Nemčije in gospodarsko čim bolj oško-dovali SZ, Jugoslavijo in druge napredne države, da bi potem lahko oni postavl-jali svoje zahteve. Skrajni čas je, da se za-dosti pravičnim zahtevam zaveznikiških držav glede reparacij.

So pa tudi krogi, ki ne upoštevajo pri izdelavi pogodbe z Avstrijo nobene pravičnosti, niti zgraditve demokracije in neodvisne Avstrije. Tako piše »Wa-shington Post«, ki večkrat izraža miš-ljenje ameriških imperialističnih krogov, naj bo cilj mirovne pogodbe takšen, da se Avstrija ekonomsko in politično okre-pi. Kaj razume ameriški imperializem pod »politično okrepitvijo« neke države, nam je jasno pokazala njegova politična de-javnost v zvezi z Grčijo. Prav zaradi tega se ocenjuje poziv Jugoslaviji na po-svetovanje v Moskvi kot pozitivni čini-telj, ki bo prispeval k pravičnim in de-mokratskim rešitvi avstrijskega vprašanja.

Noben še tak zločinski korak anglo-ameriških sodišč ne bo strl koroških Slovencev v borbi za priključitev k Jugoslaviji

Pred britanskim vojaškim sodiščem v Celovcu je bila razprava proti 12 koroškim Slovencev, med njimi proti tajniku POOF, Karlu Prusniku, tajnici PO Zveze mladine Korošci, Anici Sporn in članu POOF, Mihi Riglju, ki so se ude-ležili 16. marca zborovanja OF v Zelezni Kapli, kar so nosili v sprevidu jugo-slovanske in slovenske zastave in ker so prišli na prostor v zaključnih sku-pinah. Pred sodiščem so bili tudi trije nacisti, ki so sodelovali pri napadu na sprevid udeležencev slovenskega zboro-vanja. Šele na odločno zahtevo naših obtoženih so bili nacisti odstranjeni. To-varš Karl Prusnik je v svoji izpovedi poudaril, da bi slovenska in jugoslovan-ska zastava ne smeli biti prepovedani kot zastavi zaveznikov. Koroški Sloven-ci so se pod to zastavo borili proti naci-stizmu in so prinašali krvave žrtve na strani zaveznikov. Fašizem je posebno na Koroškem samo vojaško uničen, ne pa gospodarsko in politično. Vojaško so-

dišče je obsodilo tovariša Prusnika na 4 mesece zapora in na 150 šilingov de-narne kazni, ostali koroški Slovenci pa so bili obsojeni na razne zaporne in de-narne kazni. Nacisti, ki so bili obtoženi napada na koroške Slovence, pa so bili oproščeni vsi razen enega.

Pokrajinski odbor OF, ki je predstavnica vsega slovenskega ljudstva na Koroškem, je poslal britanski civilni upravi protestno pismo, v katerem pravi med drugim, da je nošenje tistih zastav, pod katerimi so se slovenski Korošci borili na strani zaveznikov proti fašizmu, os-novna pravica slovenskega ljudstva na Koroškem, ki mu nihče ne more prepo-vedati, še manj pa smatrati kot kaznivo dejanje. Krivična in neutemeljena obsod-ba britanskega vojaškega sodišča je na-vedala z ogorčenjem vse jugoslovanske narode. Prav v času, ko v Moskvi za-vezniki odločajo o usodi koroških Slo-vencev, reakcionarni sodniki rešujejo problem Slovencev na Koroškem tako,

FIZKULTURA

Smučarske tekme na Vojskem VOJKOV POKAL JE OSVOJIL F.D. »GREGORČIČ«

V nedeljo, dne 30. marca, so se vršile na Vojskem pri Idriji smučarske tek-me za Vojkov pokal v izvedbi F.D. Ru-darja iz Idrije. Kljub slabemu vremenu, saj je ves čas tekmovalja padal dež, se je tekmovalca udeležilo prilično število tekmovalcev; posebno močne ekipe so poslali iz Jesenice in Partizan J.A. Zal, da se tega pomembnega tekmovalja niso udeležila tudi druga društva iz Slovenije, ki so tekmovalje ali morda prezrla, ali pa namenoma prešla. Graje vredno je tudi to, da se močna ekipa iz Čepovana ni udeležila tekmovalja, čeprav so bili tekmovalci na startu in so pozneje od-stopili.

Največja borba za osvojitev pokala se je razvila med F.D. Gregorčič iz Jesenice

Smučarji na Vojskem

ter Partizanom J.A. Zmagalo je F.D. Gregorčič, ki si je priborilo prvenstvo, predvsem s patolo in s tekmo na 30 km, dočim je Partizan, ki je prednjačil v slalomu, zasedel drugo mesto. Tekmoval-nje je bilo vzorno organizirano.

Zjutraj se je vršil najprej tek na 30 km, kjer je nastopilo 6 tekmovalcev od 10 prijavljenih. Zmagal je naš znan repre-zentativec iz Jesenice, tov. Knific Jože, ki je dosegel za Jugoslavijo najlepše me-sto na 50 km v St. Moritzu. Za progo je potreboval 1 uro 59 sek. Sledil mu je tov. Ranzinger Tone, Partizan, ki je po-treboval 2 uri 10 sek. Nadalje slede: Der-melj Miro, F.D. Gregorčič, Gaj Aleš, F.D. Enotnost, Ljubljana, Milatovič, F.D.

Druga skupina mladinskih brigad je odšla na delo

Ob progi Šamac—Sarajevo so se že razmestile mladinske brigade prve izme-ne. Prihod brigad se je izvršil po načrtu Centralnega odbora LMJ. Brigade so se razmestile po raznih sekcijah, kjer so že pričele z delom. V Šamcu, Doboji, Vranduku in Sarajevu je ljudstvo navdušeno sprejelo graditelje. Do 30. marca se je na progi zbrano že 65 mladinskih de-lovnihih brigad iz vse Jugoslavije, ki so prispele na svoja mesta v popolnem re-du in z večjim številom, kot je bilo pre-dvideno.

V soboto, 29. marca zvečer, je odšla iz Postojne »Boroviška« brigada, to je že druga brigada iz cone B. Komandant te brigade je tov. Tompa Stefan, namest-nik pa tovariš Sušelj Evald. Brigada šteje 396 mladincev in mladink, ki so se zbrali iz šestih okrajev. V Postojni so brigadinci dobili potrebno opremo in ob slovesu jih je v imenu ljudske oblasti priščno pozdravil tovariš Humar Slavko-Hrast, v imenu OF in ostalih političnih organizacij pa tovarišica Fanika Maru-šič. Med člani brigade je več tovarišev in tovarišic, ki so že lani delali na progi Brčko—Banoviči in nekateri med temi so celo udarniki.

Istega dne se je v Divači zbrala tudi Tržaška brigada. Tržaški mladinski bri-gadi pa je zavezniška vojaška uprava, ki je že večkrat pokazala neprijateljski odnos do napredne mladine, s pomočjo civilne policije preprečila odhod na mla-dinsko progo.

Primorsko ljudstvo zahteva priključitev k Jugoslaviji

Po določbah mirovne pogodbe z Ita-lijo je bila imenovana pred nekaj tedni mešana razmejitvena komisija, ki ima nalogo, da začrta točno mejo med Jugo-slavijo in Svobodnim ozemljem Trsta ter med Jugoslavijo in Italijo. Ta komisija sedaj obiskuje razne kraje in dokončno določa državno pripadnost vasi v 500-me-trskem pasu ob razmejitveni črti, ki je bila postavljena na mirovni konferenci.

Ob prihodu razmejitvene komisije v

kot so ga reševali nacistični krvniki. Z nasiljem hočejo streti voljo koroških Slo-vencev po priključitvi, nacisti pa pu-ščajjo v svobodi in jim dajejo mesta v državnem aparatu. Reakcionarni politiki hočejo s takimi spletkami proti volji ljudstva izvesti svoje temne načrte v Avstriji. Toda krivična razsodba angle-ških sodnikov je izzvala v koroških Slo-venih, pri slovenskem narodu in pri vseh narodih Jugoslavije le še ostreje proteste proti spletkarstvu svetovnih reakcionarjev in njihovih hlapcev. Koroški Slovenci danes še bolj odločno za-htevajo osvoboditev in priključitev k Ju-goslaviji.

Odločno in enodušno zahtevamo, da se razveljavi krivična kazen nad anti-fašisti in da se pravično kaznujejo naci-stični izzivalci!

Enotnost in Lampe Fridi, F.D. Rudar Idrija.

V štafeti 4 × 10 km so bili sledeči re-zultati:

1. F.D. Gregorčič — Jesenice 2,44,08 (Stana Roman, Benedičič Mirko, Pogač-nik Tone in Smolej Franc.)

2. F.D. Enotnost — Ljubljana 2,51,21 (Stopar Brane, Istenič Rado, Kavčič Mit-ja, Dekleva Milan.)

3. Partizan J.A. 2,55,57 (Langus Jože, Majnarič Drago, Kordež Stane, Razinge-Lojze.)

4. F.D. Rudar — Idrija rudarji 4,20,33 (Kumer Albin, Brus Marjan, Miklavčič Ivan, Lapajne Branko.)

5. F.D. Rudar — Idrija, dijaki 4,26,06 (Mrak Davorin, Tratnik Marjan, Draks-kobler Julij, Skarabot Renat.)

V moškem veleslalomu na 1000 m pa so bili zmagovalci v sledečem vrst. redu: 1. Mulej Tonček, Partizan 1,03,1; 2. Pra-ček Ciril, Gregorčič, Jesenice 1,06,4; 3. Hladnik Damjan, Enotnost, Ljubljana 1,10,1; Bertonec Jože, aPartizan 1,10,8; 5. Stare Marjan, Partizan 1,11,2; 6. Pra-ček Marjan, Gregorčič, Jesenice 1,15,2; 7. Zupan Franc, Gregorčič, Jesenice 1,16; 8. Magušar Marjan, Partizan 1,17,3; 9. Vovk Milan, Partizan 1,20; 10. Saksida Ivo, Partizan 1,21,5.

V veleslalomu za ženske na 700 m pa so dosegli sledeče uspehe: 1. Katnik Vi-da, Gregorčič, Jesenice 1,08,5; 2. Mali Zora, Gregorčič, Jesenice 1,26; 3. Srebr-nič Lidija, Gorica 1,37,6.

V končni oceni za pokal je prišlo na prvo mesto F.D. Gregorčič — Jesenice s 95 točkami; njemu pa so sledile nasled-nje skupine: Partizan J.A. s 70 točkami; F.D. Enotnost — Ljubljana s 57 točkami; F.D. Rudar — Idrija s 57 točkami in Go-rica z 8 točkami.

Ves čas tekmovalja dopoldne in po-poldne je deževalo in je precej tekmo-valcev med tekmovaljem odstopilo. Po končanih tekmah so odšli tekmovalci v Idrijo, kjer je bila za vse prirejena ča-janka, kjer so razglasili rezultate ter iz-ročili krasen Vojkov pokal ekipi F.D. Gregorčiča iz Jesenice.

Ekipa tekmovalcev, ki je dobila Voj-kov pokal v prehodno last je izjavila, da ga bo čuvala in skušala trajno obdr-žati s tremi zaporednimi zmagami v smučarskih tekmah na Vojskem.

V Ljubljani se je našim brigadam priključila tudi brigada mladih letalcev »Tehnika in šport«, v kateri je 160 jad-ralnih letalcev in avtomobilistov ter 25 radioamaterjev. V tej brigadi je tudi 40 mladincev in mladink iz Slovenskega Primorja, največ iz letalskih krožkov. V brigadi je večje število strokovnjakov za mototehniko in konstrukterjev jadralskih letal. Brigada »Tehnika in šport« je ve-likega pomena, kajti njeni mladinci bodo po povratku domov širili zanimanje in osnovno znanje o tehniki in športu.

Slovenska mladina je torej mnogo prispevala k gradnji proge, saj je šlo v prvi izmeni na progo 11 brigad. Na grad-njo proge pa so se pričeli pripravljati že tudi mladinci in mladinke iz drugih držav. Tako n. pr. se je za gradnjo pro-ge že prijavilo 200 italijanskih mladin-cev; tudi jugoslovanski preselenci v Av-straliji pripravljajo delovno brigado za progo, v katero se je prijavilo že 56 članov.

Velike naloge čakajo našo mladino, ki je še ostala doma. Tudi v domaćih vaseh bo treba organizirati delovne čete, da bo dobro obdelana vsa zemlja, pri-pravljati se bomo pričeli na odhod dru-ge grupe brigad, kar vse nalaga našim mladinskim aktivom velike odgovornosti. Te odgovornosti pa bo naša mladina iz-vršila v velikem delovnem poletu v tek-movanju priprav za tretji kongres LMS.

Velikonočno pismo

Ob prazniku, ki je v našem kmečkem ljudstvu največji in najlepši, ne bi hotel »Kmečki glas« ostati le pri »Veselih praznikih«, s katerimi se bomo v teh dnevih pozdravljali in voščili.

Z veliko toplih želja se odpravlja na pot in med prvimi bi bil rad, ki vam bo do na praznik Vstajenja nazdravil: »Ve-selo Veliko noč, slovenski ljudje. Prin-se-sel sem žegnan ogenj!«

Izbral sem podobno z razcvetelim drev-cesom in decu pod njim, pa naj ona prva spregovori. Ne samo zato, ker je spomladanska in k praznikom primerna. Saj pove, da je tudi naše življenje v po-mladu, da se je tudi po dolgi zimi pre-budilo.

Saj tako radi na to pozabimo! Nismo še prav v njej, pa bi že hoteli, da je jesen, drevo pa polno plodov. Vse pre-počasni nam raste.

In kdo bi vedel, če kmet ne, da je pomlad čas dela, čas velikih žrtev, da ji je treba dajati in dajati, da je vse ob svojem času, žetev in trgatve pa vselej na koncu. Mar to ne velja tudi za naše mlado življenje? Ali bomo to resnico obrnili in se na spomlad s kosami in srpi odpravili iskati košnje in žetve?

Pa ni to vse, kar bi hotel »Kmečki glas« za praznike povedati. Saj o tem vedno govorim. In tisti, »ki z ušesi po-slušajo, pa ne razumejo, z očmi gledajo, pa ne vidijo«, bržda tudi na Veliko noč ne bi sprebrnil.

Druga, stara velikonočna misel mu-leži na srcu: da bi po dolgih tisoč letih že bil čas, da tudi naš človek vstane. Da bi naš nauk, da je človeštvo ena družina, da smo si vsi bratje in da je najvišji zakon, ljubezen do bližnjega, že vendar enkrat šla z leve v srce in meso postala. Da bi naši ljudje razbili še tiste mnoge zidove, ki jih ločijo, da ne bi živeli in delali vsak zase, da bi mislili iz srca, v katerem bi bila skupnost in medsebojna ljubezen vselej za dejanje pripravljena.

Dobrih sto let slovenskega kapitaliz-ma, lakomnosti in izkoriščanja je mo-ralo vsakomur pokazati, da je to pot pogina večine delovnih ljudi, zato da bi peščica preobilo živila. Dve svetovni vojni, ki sta se razvneli zaradi petro-lejskih in drugih kupčij, mu je morala pokazati, da je imperializem pot smrti in konec človeštva.

Vse to smo v veliki večini spoznali in krenili na drugo pot, na pot življenja. Danes smo na najbolj zapadni straži novega sveta.

V premnogih med nami pa so še osta-le stare stvari: sebičnost in nerazume-vanje potreb bližnjega in skupnosti, pol-no želja po taki »prostosti«, ki bi dru-gim spet nalagala jarem suženjstva. Ne razumejo načrta, nepotreben jim je od-kup, odevč jim je vse, kar bi zavedlo v državi in gospodarstvu razum in red. Skratka, v vsem si želijo takih pravic in prostosti, ki bi jih v najkrajšem času podrla in pahnila v tako krizo, kot smo jo doživeli pred vojno. Vidijo le leto, dve pred seboj, ko je potreba velika, povpraševanje pa tolikšno, da mu po-nudba ne more zadostiti. Pozabili so na tiste čase, ko so prodajali vino po dva dinarja za liter, ko velika večina kmeč-kih ljudi ni imela denarja niti za šibice, ko smo tako propadli in zaostali, da je Anglež lahko pravil svojim rojakom, naj si pri nas ogledajo razmere, v katerih so živeli predniki pred 500 leti!

Za take stare stvari imajo marsikje pri nas lep in star običaj: Na Veliki pe-tek zakurijo ogenj z njimi.

In to je moja velikonočna želja: da bi takih ognjev veliko po slovenski zemlji bilo, da bi nas praznik Vstajenja našel tudi v zadnjih kotičkih srca kot eno družino ljudi, ki so vstali in šli v življenje.

Iz »Kmečkega glasa«.

Zato sedaj z vso upravičenostjo zahteva-mo, da se nam ne odvzame niti koščka naše zemlje in da z vašim delom pohi-tite, kajti nestrno pričakujemo duvea priključitve k svoji materi Jugoslaviji. Edino v njej je zagotovljeno boljše ži-vljenje.

Zivela naša priključitev k FLR Jugo-slaviji!

Iz vasi Vrhovlje pa so poslali razme-jitveni komisiji sledeče zahteve z 88 pod-pisi:

Prebivalstvo vasi Vrhovlje v okraju Sežana, zbrano na množičnem sestanku, odločno zahteva, da se naša in vse slo-venske vasi s pripadajočimi prometnimi vezami priključijo k Jugoslaviji. Zato smo se borili in zato smo žrtvovali svoje najboljše sinove, da smo se otresli na-šega najhujšega zatiranja, krpoločnega fašizma.

Kot zmagovalci v boju skupno z ve-likimi zavezniki imamo pravico, da za-htevamo, da se pri končnem določanju meja med Jugoslavijo in Italijo ter med Jugoslavijo in Svobodnim tržaškim ozem-ljem upoštevajo naše pravične zahteve in to tem bolj, ker smo z žrtvami dopri-nесли velik delež k skupni stvari.

Takih resolucij je še mnogo. Vse pa so prežete z eno samo mislijo: hočemo, da se upošteva naše upravičene zahteve, hočemo biti priključeni k Jugoslaviji, kjer bo svobodno življenje in kjer si bo delovno ljudstvo z lastnimi napori usvar-jalo srečno življenje in blagostanje. Ta-ke želje v našem ljudstvu nihče ne bo mogel zatreti.

D O P I S I

TE NAŠE SKLEPE BOMO PREKORAČILI

Mala vas Grudnica, ki šteje samo 54 članov OF, čeprav imajo vsi legitimacije OF, si je zadala sklep, da bo v prvem letu petletke popolnoma obnovila eno hišo in eno gospodarsko poslopje. Obdelali bomo vsa zemljo. Na progo

Samac—Sarajevo je od nas oddaljeno 5 mladincev. Obvezujemo se, da bomo imeli 2 uri tedensko študija. Objavljamo, da bomo te naše sklepe ne samo izvršili, ampak tudi prekoračili.

KULTURNO PROSVETNO DELO NA VASI

Naše delo v Lokvi v coni A na kulturno-prosvetnem polju je zadnje čase zelo oživelo. Zene so ob priliki 6. marca uprizorile lepo uspešno prireditev in tudi mladina se pripravlja za sprejem naše vojske s prireditvijo. V zadnjih dneh se je mladina aktivno povezala in tudi pokazala dobro voljo za sodelovanje na kulturnem polju. Postavila si je svojo tekmovalno komisijo, katera bo pregledovala in vodila evidenco o uspehih tekmovalnih tečajev, ki bodo na nadaljnje delo. Z raznih prostovoljnih prispevkov

si je mladina kupila žogo in šah, tako da se bo tudi na športnem polju čim več udeleževala ter tekmovala z ostalimi vasi. Ob priliki kongresa ljudske prosvete v Ljubljani je mladina organizirala majhno proslavo. Na sporedu je bilo petje, recitacije ter predavanje o kulturno-prosvetnem delu na vasi. Mladina objavlja, da bo tekmovala tako, da bo povsod prva in da bo v resnici vredna imenovati se Titova mladina.

Skabar Sonja.

POSTOJNSKI ŽELEZNIČARJI BODO TEKMOVALI PRI ELEKTRIFIKACIJI ŽELEZNIŠKE PROGE POSTOJNA—RAKEM

Na rednem običnem zboru sindikalne podružnice ES v Postojni so člani izvolili nov odbor. Ob tej priložnosti so se obvezali, da bodo v času tekmovalne elektrifikacije železniške proge Postojna—Rakek čim več prispevali, da se železniško omrežje čimprej kakovostno izboljša in razširi. Priredili so tudi razna predavanja o gospodarstvu in petletnem na-

črtu. Nabavili so si 80 novih knjig. Ustanovili so 24-članski pevski zbor železničarjev, ki dobro deluje.

Sindikalna podružnica železničarjev v St. Petru na Krasi pa je priredila strokovni tečaj. V letu 1946. in v prvih mesecih 1947 so bili usposobljeni 103 železničarji, ki so z uspehom položili izpite za izvrševanje svoje službe.

USPEHI DRŽAVNE KMETIJSKE GOSPODINJSKE SOLE V LOŽAH

Ob koncu meseca marca se je v stari graščini v Ložah pri Vipavi z uspehom zaključila državna kmetijsko-gospodinj-ska šola, ki je trajala 7 mesecev. Šola, ki se je začela pod zelo težkimi pogoji, je redno obiskovalo 30 kmetijskih deklet z namenom, da se bodo posvetile kmetijsko-produktivnemu delu. Gojenke so ves čas marljivo sledile raznim strokovnim predavanjem o zadržanju, poljedelstvu, mlekarstvu, živinoreji, perutništvu, vrtnarstvu, sadjarstvu in vinogradništvu. Učile so se pazljivo tudi zgodovine, higijene in hranoslovja; pri tem se so tudi praktično uvajale v razna gospodinj-ska in kmetijska dela. Skupno so potovale več dni po Sloveniji, kjer so obiskale več kmetijskih in gospodinskih šol in razne zadruge. Povsod so bile toplo sprejete.

Izid izpitov je na moč zadovoljiv. 15 gojenk je namreč naredilo izpite odlično,

14 prav dobro in ena je pokazala dober uspeh. S pridobitvijo mnogih praktičnih izkušenj so gojenke odstopale v svoje kraje, da s svojim znanjem pripomorejo za dvig našega kmetijstva in gospodarstva.

Predvideva se, da se v pričetku letošnje jeseni v istem kraju prične kmetijska šola za mladince, ki se želijo posvetiti kmetijski stroki. Posestvo je z 38 hektarji zemljišča in nudi za to ugodne pogoje; bo pa treba še preurediti poslopje, da bo ustrezalo temu namenu. Predvsem bo treba oskrbeti graščino z vodo. Izdelani so že načrti za hleve, konjušnice, svinjake, kurnike, senike in silose. Treba pa bo nabaviti dobre plemenske živine, katere ima uprava le toliko, kolikor je bilo potrebno za gospodinjstvo-kmetijsko šolo. Napravili so tudi načrt za umno sajenje raznih rastlin, ki tam najboljše uspevajo.

KAKO JE BIL NA TOLMINSKEM

Vsi na volišča, so klicale parole raz sten tolminskih hiš, pozivale so zastave, vabilo je cvetje. Še v mraku, ko je mesto in okolice zagrnili noč, so prijetno šepetali o volitvah številni kresovi, posejani po naših gorah. Goreli so visoko v nebo in se uporno krčili, odločno so zahtevali voljo delavnega ljudstva: »Ne damo naših hribov, mi smo člen nove, Titove Jugoslavije!«

Komaj se je zdanilo, že so oživele tudi ulice in ceste, celo stranske, blatne stezice so prepevale. Dež se je neumorno izlival, bližala se je ura volitev. Prvi frontaši z zastavami so se zbirali na glavnem trgu, prihajali so od vsepovsod in bilo jih je čedalje več. Zaorila je pesem, množica se je strnila v vrsto in šla v sprejeto proti volišču. Odbila je osma ura, volitve so se pričele. Nastala je velika gneča, vsak je hotel biti prvi, zlasti stare mamice in očetje so nestrpno rinili k skrinjici. Na obrazih jim je počivalo končno zadovoljstvo, ustnice so pritrjale šepetale imena kandidatov, ki zaslužijo, da so izvoljeni. Da, naši stari vedo, da je treba voliti samo najboljše v naši sredi. Tako uči Osvobodilna fronta, naroča petletni načrt.

Najbolj ognjevit pa stopa na volišče mladina. Iz zdravih, nasmejanih obrazov odseva vsa predanost do OF, njihove najboljše življenjske učiteljice. Tudi pionirji bi radi volili, ubrano korakajo po ulicah in se pri tem zavidanem ozi-

rajo po volivcih. Mnogoje ljudstva še vedno hite, križajo se, eni prihajajo, drugi, ki so že volili, odhajajo še z večjim veseljem na svoje domove. Mikrofon sporoča o poteku volitev. Mnogo vasi je že volilo 100%. Prebivalstvo Tolmina napeto prisluškuje, vsak kdor še ni volil, pospeši korak, nihče ne bi maral zadnji na volišče.

V Podbrdu je pripovedovala priletna ženica, Beguš Angela iz Porezna, da so na večer pred volitvami goreli pri njih številni kresovi, tudi streljali so. Volitve so pričele točno ob osmih zjutraj, volišča pa so tako okrasili, kot gotovo nikjer. Pročelje je bilo okrašeno z vencem in cvetjem, v sredi pa sta bili pritrjeni sliki Tita in Stalina, nad njima je visela zastava z veliko peterokrako zvezdo. Volili so prav vsi. »Kaj bi ne,« je rekla, »saj se pri nas vsi zavedamo pomena volitev!« Tudi volili so najboljše frontaše, izkušene in poštenovalne kmete, ki jih bodo znali voditi k novim zmagam OF pri delu in utrjevanju našega gospodarstva v petletki.

Ko se je dan nagnil k poldnevu, so bila volišča skoraj povsod že prazna. Frontaši so se postajali pred mikrofoni, poslušali so potek volitev po ostalih okrajih. Povsod so potekale v najlepšem redu, zato so se množice z zadovoljstvom razšle, polne upanja, da stopajo po poti novih zmag v prid delavnega ljudstva.

POSTOJNSKE ŽENE SO NAPOVEDALE ENOMESEČNO TEKMOVANJE

V Postojni so bili postavljeni kvartni odbori AFŽ, da se omogoči večje sodelovanje med vsemi ženami. Na svojem prvem sestanku so si žene postavile enomesečno tekmovalni načrt in obenem so tudi napovedale tekmovalje med kvarti. Tekmovala bodo v sledečih točkah:

usmerile bodo vse delo za izvajanje gospodarskega plana;

v organizacijo bodo pritegnile prav vse žene;

pridobile bodo 20 novih naročnic za Našo ženo;

priredile in udeležile se bodo zdravstvenega predavanja;

sodelovale bodo pri kulturnih prireditvah in se vzgajale na kulturno-prosvetnem polju;

volitev v OF odbore se bodo stoodstotno udeležile in jih tudi slovesno izvedle;

sodelovale bodo pri setvenem načrtu; udeležile se bodo vseh študijskih in množičnih sestankov.

Izrazile so željo po strokovnih predavanjih in želijo čim bolj spoznati gospodarske probleme naše države.

Majcen Vita.

MLADI IDRIJSKI RUDARJI POZDRAVLJAJO

Ob zaključku svetovnega mladinskega tedna delavska mladina živorebrnega rudnika Idrija pošilja vam brigadirjem minerske brigade udarne in borbene pozdrave. S ponosom zasledujemo vaše prve uspehe pri gradnji predora in vam z vsem srcem želimo, da pri tem postanete udarniki. Priprani smo in želimo vam, da bo minerska brigada tudi letos najboljša in da bo tako ohranila častni naziv minerske brigade s proge Brčko—Banoviči.

Tudi mi nečemo zaostajati za mladino Jugoslavije in hočemo dokazati z delom, da je Jugoslavija edina naša domovina. Obvezujemo se, da bo tudi delavska mladina živorebrnega rudnika Idrije doprinesla svoj delež k izgradnji proge Samac—Sarajevo, ki je največja akcija in prvi člen našega petletnega načrta. Iz našega rudnika bomo poslali minersko četo, ki se bo prej na praktičnem delu v rudniku pripravila, da bo tako s svojo udeležbo pomagala pri izgradnji predora. Tega dela se bo četa udeležila popolnoma opremljena z vrtnimi pištolami in ostalim potrebnim orodjem. Upamo, da boste to našo obvezo sprejeli, saj je tudi naša največja želja, sodelovati skupno z vami v tej največji akciji mladine Jugoslavije.

Naprej s Titom za uresničenje petletnega plana!

Mladina živorebrnega rudnika Idrija

MATENJSKA MLADINA GRADI SVOJ DOM

Mladina iz Matenje vasi pri Prestranku je začela graditi mladinski dom. Vaščani so prispevali 10.000 lir. Mladina sama pa je s kulturno prosvetno prireditvijo v Prestranku, Postojni in v St. Petru z uprizoritvijo tridejanke »Zelena vrstica« zbrala 14.000 lir. Vsa mladinec se je obvezal, da bo napravil 80 ur prostovoljnega dela, vaščani pa bodo davalji pesek in drugi material brezplačno.

Dne 25. marca se je zbralo 30 mladincev in mladink, ki so z velikim navdušenjem začeli pripravljati temelj tej stavbi, ki mora biti zgrajena v tem letu. Tako si bo mladina zgradila svoj dom, kjer bo lahko uspešno sodelovala v gradnji boljše bodočnosti.

Matenjska mladina je razumela poziv našega maršala Tita ob novem letu, ko je dejal, naj bo to leto še bolj množičnih in delavnih poletov mlade generacije Jugoslavije.

Pohvale vredno dejstvo je to, da mladina ni s plesom pridobila sredstev za gradnjo svojega doma, temveč s kulturno prosvetnimi prireditvami, kar naj služi za zgled ostalim organizacijam.

Franja Vilhar.

MLADINA TEKMUJE ZA KONGRES

Preštudirali bomo Statut LMJ. Uprizorili bomo igro »Zelena vrstica« in čisti dobitek uporabili za gradnjo Mladinskega doma v vasi, katerega graditev je naša največja naloga v l. 1947.

Vključili se bomo v pevski zbor. Postavili bomo fizikurni aktiv in v to svrhu poslali enega mladince na fizikurni tečaj.

V vasi imamo nekaj knjig, ki so last Mladinske organizacije in ki sedaj leže raztresene po raznih hišah. Oskrbeli si bomo prostor za knjižnico in postavili mladinskega člana, katerega naloga bo, da redno izmenjava knjige med člani.

Štirje mladinski člani se bodo udeležili gradnje proge Samac—Sarajevo in izvedli nabiralno akcijo za opremo brigade.

Vsak mladinski član bo naredil 60 prostovoljnih ur pri gradnji Mladinskega doma.

Mladina iz Matenjevasi.

DANES TEČE ŽIVLJENJE Z NOVO SILO

Na robu kraške planote gnezdi si romani vasi Kastelec in Sočerga. Zemlja je raven in pasena, iz komete gnujne so si v znoju in trpljenju pridobili majhne kraške njivice in si tako krčili pol v življenje. Danes teče pri njih življenje z novo silo. Polni so vere in zaupanja v jutrišnji dan. Imeli so več predvoljnih zborovanj, na katerih so se pomenili o svojih osnovnih nalogah, ki jih takaj, pregledali svoje vrste, da zagotovijo pravično izbiro kandidatov, pogovorili so se dalje o sebi, da kot kmetovalci izpolnijo naloge setvene kampanje. Njihovi načrti temeljijo na resnični podlagi, kar poglejmo njih volično obvezo: posejali bomo čim več, na jesen bodo preorali 10 ha ladine v polje, letos bodo oddali 18.000 litrov mleka, oddali bodo 20 hektolitrov vina, čeprav je pri njih trta redka, in prav tako 50 q krompirja; razen tega so si postavili za nalogo obnoviti porušena poslopja in se na sestankih idejno in kulturno prosvetno poglabljati.

MLADINI UČENJE IN RAZVEDRILLO

V St. Petru na Krasi se je vršil štirimesečni večerni tečaj, kjer se je mladina izpopolnjevala v znanju slovensine. Tečaj so obiskovali delavci, uradniki in kmečka mladina. Vladalo je lepo tovarišvo med učenci in učiteljico, tovariško Maro Zmgaršič, ki se je posvetila delu poštreno, zato je bil obisk v primeri z lanskim letom izredno dober. Ob zaključku leta so šli na izlet, ki se ga je udeležilo 32 tečajnikov, med njimi tudi oni, ki so se odpravljali na progo Samac—Sarajevo. Ogledali so si Gorenjsko, zlasti Bled, Vrbo, rojstni kraj velikega Prešernarja, in Rateče—Planico. Z izletom so bili zadovoljni in sklenili so, da si bodo še večkrat ogledali druge kraje. Posebno pa jih mika obiskati Trbovlje, Zagorje in Hrastnik, da si ogledajo rudarski revir in življenje rudarjev.

MLADINA POSTOJNSKEGA OKRAJA TEKMUJE ZA III. KONGRES

V zvezi s pripravami za III. kongres LMS, ki bo 15. maja v Ljubljani, so se vršile mladinske konference po posameznih predelih, in sicer v Postojni, St. Petru na Krasi, Zagorju, Senožetah, Razdrtem, Prestranku, Bukovju, Sani in Hrenovcih, Smihelu na Krasi in v Kosi. Na teh konferencah je mladina razpravljala predvsem o sklepih zadnjega plenarnega sestanka CS LMJ in GO LMS ter o gospodarskem načrtu in kako bomo v ta načrt vključili naše vasi. Na podlagi tega razpravljanja si je mladina zadajala obvezo za predkongresno tekmovalje, v katerem bo tekmovala vas z vasio. V predvoljnih kampanji za volitve OF se je mladina pripravljala obenem za volitve v svoje osnovne organizacije in za delegate v okrajno konferenco, ki bo 13. aprila in na kateri bodo izvolili delegate za kongres. Da bodo volitve čim boljše uspehe, je bil pred kratkim seminar predsednikov in tajnikov aktivov, kjer smo temeljito predelali statut LMS. Pristopili smo tudi k delovnim akcijam. Tako se je v Postojni v nedeljo vršilo prostovoljno delo za čiščenje in odstranjevanje ruševin, ki se ga je udeležilo 57 mladincev in mladink in so napravili 222 delovnih ur. Podobne akcije so se vršile tudi po vaseh. V prvi izmeni je šlo na progo Samac—Sarajevo 120 mladincev in mladink, za drugo izmeno pa se jih je javilo že preko 30. Mladina tekmuje tudi na kulturno-prosvetnem področju, in sicer bodo z najboljšimi točkami nastopili na kongresnem festivalu.

Mladina iz Postojne je napovedala tekmovalje mladini iz St. Petra na Krasi na podlagi svojega tekmovalnega načrta, ki obsega tehnično delo, kulturno-prosvetni dvig in fizikurno. Prav tako je mladina iz vasi v območju KLO Prestranek napovedala medsebojno tekmovalje in sklenila, da bo ob zaključku tekmovalja nagradila najboljšo vas s sliko

maršala Tita. Podobna tekmovalja se vršijo tudi po drugih vaseh. Tako so v Saječevah napravili sledeče obveze za predkongresno tekmovalje:

Na progo Samac—Sarajevo bodo poslali tri tovariše, pri obnavljanju poti bodo napravili 200 m nove ceste, imeli bodo 10 študijskih ur, kjer bodo predelali razne brošure, napovedali bodo tekmovalje mladini Hruševja in Slavine in napravili bodo tudi 300 delovnih ur pri raznih drugih delih.

Iz Male Pristave pa so sprejeli sledeč tekmovalni načrt: imeli bodo 18 študijskih sestankov, na katerih bodo študirali časopise in druge vzgojne brošure, zbrali se bodo na 36 čitalnih večerih, na katerih bodo čitali razne knjige, na primer »Kako se je kalilo jeklo«, »Dva kapitana«, skrbeti bodo, da ne bo njihov stenoas nikoli prazen in bodo zato napisali 54 člankov, napravili bodo eno kulturno prireditev, pri popravilanju vaških poti pa bo mladina napravila 1350 delovnih ur.

Velik je torej delovni polet in navdušenje, s katerim se mladina v postojnskem okraju pripravlja na svoj III. kongres. Vendar pa moramo pripomniti, da so v dajanju obvez tudi nekatere pomankljivosti. Kot je bilo že poudarjeno na kongresu Ljudske prosvete Slovenije, ne smemo kulturnega delovanja nikoli šteti po številkah, kakor cenimo delo v produkciji, temveč po vsebini in kakovosti vzgojnega učinka. Mladina iz tistih vasi, kjer se je v številnih obvezah, koliko prireditvah bo imela, koliko člankov za stenčias bo napisala itd., naj torej te svoje obveze nekoliko popravi in naj se raje točno pogovori, kaj in na kakšen način bodo študirali, kako bodo izboljšali uspehe pemskega zbora itd. Veekakor je naša mladina tako dobra, da bo znala svoje delo tudi v tem pogledu izboljšati.

Frank Jožica.

PRVA KONFERENCA VAJENCEV V GORIŠKEM OKRAJU

V nedeljo, 30. marta t. l., se je prvič v goriškem okraju v Ajdovščini vršila konferenca učencev v gospodarstvu. Pokazalo se je veliko zanimanje med učenci, predvsem med tistimi, ki so zaposleni pri zasebnikih in izpostavljeni še danes grobemu izkoriščanju. Kakor se je opazilo, so učenci razumeli današnje zakone in uredbe, izdane od pristojnih organov ljudske oblasti, ki jih varujejo pred izkoriščanjem. Posebno pozornost so sledili poročilom iz tukajšnje cone B učenci v gospodarstvu iz cone A. Med diskusijo so učenci postavljali razna vprašanja o določbah zakona o učencih itd.

Kot sklepe so si navzoči zadali sledeče: da bodo polagali vso pažnjo za svojo strokovno usposobljenost; da se bodo po vseh tovarnah organizirala strokovna predavanja in da bodo ta predavanja redno obiskovali; da se bodo po vseh večjih centrih organizirale strokovne šole in to najkasneje do prihodnjega šolskega leta; da bodo s svojim znanjem čim več pripomogli za izvedbo in preslag petletnega gospodarskega plana, poleg tega se politično gradili in volili v OF odbore take predstavnik, ki bodo res ustrezali današnjim nalogam in ki bodo garancija za izvedbo industrializacije in elektrifikacije naše dežele; da se bo v poletnem času v svrhu spoznavanja učencev po tovarnah drugih okrajev izvršil množični izlet vseh učencev goriškega okraja.

Ob zaključku je vodstvo konference prečitalo resolucije, ki so bile postavljene vlad LRS, maršalu Titu, Glavnemu odboru LMS in Glavnemu odboru ESZD Slovenije. Resolucije so bile z velikim navdušenjem sprejete in odobrene z aplavzi. S tem se vidi, kako naši učenci v gospodarstvu razumejo pomen industrializacije in elektrifikacije naše države za boljšo bodočnost narodov FLRJ.

Adamič Ivan.

V IDRIJI USTANOVLJENA PRVA ŽIVINOREJSKA ZADRUGA

Dne 30. marca t. l. je bila ustanovljena za Idrijo in okolice prva živinorejska zadruga, v katere upravni in nadzorni odbor so bili izvoljeni taki kmetovalci, ki so do sedaj pokazali največje zanimanje za živinorejo. Izvoljeni odbor si je zadal kot prvo nalogo, da bo skrbel za dobavo plemenske živine, da bo na ta način čimprej dosežen predvoljni odstotek živine. Ker mesto Idrija do sedaj ni bilo oskrbovano z mlekom v zadostni meri, si je odbor postavil sklep, da bo organiziral redno dobavo mleka iz okolice. Preskrbelo se bo, da se bodo reorganizirale mlekarne na podeželju, kater so bile za časa vojne ukinjene.

Milka Erjavec.

VEČERNI TEČAJ V BUKOVJU, PREDJAMI IN GORENJEJ JE POKAZAL VELIK USPEH

Naša mladina je znana kot zelo aktivna pri prostovoljnem delu. Pri tem pa ne pozabljaj, da mora skrbeti tudi za svoje izobraževanje. Vsi člani in članice se trudijo, da bi zdaj pridobili znanje, ki jim ga je določenita italijanska fašistična okupacija onemogočila. Največ možnosti za to jim je nudil petmesečni večerni tečaj pod vodstvom učiteljstva. Obiskovalo ga je 42 mladincev in mladink iz Bukovja, Predjame in Gorenj.

Nekaj jih je kasneje odpadlo, ker so oddali na razna dela, 3 tečajniki pa na progo Samac—Sarajevo. Ta teden so opravljali izpite in dokazali, da je tečaj imel uspeh. Najbolj sta se s svojim znanjem izkazala Slejko Alojzij in Magajna Marica iz Bukovja. Naj jima bo njun uspeh v priznanje in pobudo za nadaljnje izobraževanje, vsem ostalim pa vzgled, česa je lahko zmoežen priden in vztrajen mladinec.

Moravec Tita.

ZA ŠPEKULANTE V LJUDSKI DRŽAVI NI PROSTORA

Medtem, ko delovne množice z veliko poštrenovalnostjo gradijo svojo domovino, skušajo nekateri poedinci še vedno živeti na račun delavcev in kmetov. Med take spada tudi Škerjanc Jožef, mlinar v Baču pri Materiji v sežanskem okraju. Dovolil si je prodajati pehani ječmen po ceni 70 do 100 lir za kilogram, medtem ko je določena maksimalna cena 29,40 lir. Poleg tega pa ta izkoriščevalec ni bil niti upravičen izvajati take posebne trgovine z žitom, kajti, ako je njemu pre-

ostajalo žita, ki si ga je pridobil pri mletju, mislimo, da naj bi preostanek prodal predvsem nabavno-prodajni zadrugi, ki je v samem kraju. Posebno pa nas je razjezilo, ko smo zvedeli, da je prodal ječmen po 70 lir tovarišču Mariji Strnad, ki je hotela ustreči svoji materi na smrtni postelji. Udarimo po špekulantih, razkrinkajmo jih pred postanim delovnim ljudstvom in jih postavljajmo pred ljudsko sodišče!

Stucin Ludvik.

VSE ZA PROGO ŠAMAC—SARAJEVO

Vseposvoda se vodijo velike akcije v zbiranju denarnih in drugih sredstev za opremo mladinskih brigad na progi Samac—Sarajevo. V to akcijo je z visoko zavestjo stopila tudi mladina iz Kanalskega, ki si na razne načine pomaga, da bo njen prispevek čim višji. V ta namen je priredila že več kulturnih prireditev. V Loviščah je mladina skupno z odborom SIAU nabrala precej drv in jih prodala. Zanje je dobila 11.200 lir in jih

darovala za progo; poleg tega pa je še med seboj zbrala v ta namen 800 lir. Mladina iz Gorenjskega polja je na prireditvi zbrala 2000 lir, med seboj v organizaciji pa 955 lir. Mladina iz Ložice je za progo darovala 2005 lir, iz Plave levi breg 636 lir, iz Morskega 1511 lir, iz Krestnice 1630 lir, iz Nekovega 402 lir, iz Poltravnega 885 lir, iz Ajbe 1000 lir. V Kanalu so med posamezniki zbrali 13.425 lir.

UGOTOVILI SMO, DA SMO VSI VOLILI

Ugotovili smo, pišejo iz vasi Golac sekretarju IOOF Mihi Marinku člani OF, da so se volitev udeležili vsi prebivalci naše vasi ter slovesno izjavljamo, da bo-

mo pod vodstvom OF izvedli petletni gospodarski načrt. Danes se obvezujemo, da bomo popravili 15 km naše poti in napeljali bomo elektriko v vas.

ZORALI BOMO VSO PLODNO ZEMLJO

Obvezujemo se, pišejo člani OF iz vasi Mrše z volišča predsedniku vlade LRS Mihi Marinku, da bomo zorali vso

plodno zemljo, posadili čim več krompirja in vse naše previške oddali v odkup.

ZE DRUGI ŠPEKULANT IN LJUDSKI IZKORIŠČEVALEC V POSTOJNI OBSOJEN NA PRAVIČNO KAZEN

V petek, dne 28. marca t. l., je Okrajno narodno sodišče v Postojni izreklo pravično kazen proti znanemu trgovcu z železnino v Postojni, Jazbecu Jožefu. Razprava, na kateri so se tri dni zaporedoma pozno v noč vrstili naši pošteni ljudje, ki jim špekulantski manevri Jazbeca niso ostali prikriti, je izpricala resnico in pokazala, kakih izkoriščevalskih metod se je posluževal pri svojih poslih. Poštenim ljudem je odredel predmete, ki so jim bili neobhodno potrebni pri obnovi požganih domov in pri obdelavi polja. Pri sestavi inventarja je izigral nalog ljudske oblasti, vnesel je v inventar blaga le za preko 2 milijona lir vrednosti, medtem ko je dejansko

stanje njegovih zalog predstavljalo vrednost za 11 milijonov.

Ljudsko sodišče je izreklo pravično sodbo. Jazbec mora odslužiti 6 let prisilnega dela, za tri leta se mu odrekajo državljanske pravice in izrečena je tudi zaplemba imovine, do katere se je povzpel z žulji našega poštenega človeka, ki zdaj trdno drži v rokah oblast. Ljudstvu mora vrniti vse tisto, kar mu je na nepošten način prišlo v roke. Imamo ljudsko oblast, ki v vseh primerih štiti poštenega, preprostejšega človeka in ki ne dopušča, da bi se slični primeri izkoriščanja dogajali v naši deželi, kot se je to dogajalo samo v stari Jugoslaviji in v fašistični Italiji in kot se še dogaja v deželah, kjer vla kapitalistični red.

Uradne objave

UREDBA

590
Poverjenišvo PNOO za Slovensko Primorje izdaja po odobritvi Vojne uprave J. A. ter na podlagi pooblastila PNOO za Slovensko Primorje in Trst sledečo

UREDBO:

Uradni list Poverjenišva PNOO za Slovensko Primorje preneha izhajati s številko 24.

Člen 2.

Vse objave v smislu uredbe z dne

ODREDBA

o spremembah in dopolnitvah odredbe o izvajanju obveznega socialnega zavarovanja na področju Poverjenišva PNOO za Slovensko Primorje

Poverjenišvo PNOO za Slovensko Primorje izdaja po odobritvi Vojne uprave J. A. in na podlagi pooblastila PNOO za Slovensko Primorje in Trst sledečo

odredbo:

Člen 1.

Iz v Uradnem listu št. 23/584 objavljene odredbe Poverjenišva PNOO za Slovensko Primorje objavljene odredbe z dne 22. januarja 1947 se časno odloži izvršitev teh-le določil:

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 11. II. 1947

Zt 5/47-2

Vpis zadrage

Dne 11. II. 1947 se je vpisala v zadrugi register zadrage:

Besedilo zadrage: Krojaško-šiviljska zadruga z omejenim jamstvom v Sempasu.

Sedež zadrage: Sempas — okraj Ajdovščina.

Zadruga je bila ustanovljena na skupščini dne 29. I. 1947 za nedoločen čas.

Naloga zadrage je: da za svoje člane nabavlja surovine, orodje in druge potrebščine ter izdeluje po možnosti v skupni delavnici in vnovčuje vse v krojaško-šivilsko stroko spadajoče izdelke.

Nadalje skrbi za strokovno izobrazbo svojih članov, zlasti tudi za vzgojo naraščaja.

Zadrugi delez znaša 1000 lir — entisoč lir — in se mora vplačati v štirih mesecih ob vstopu v zadrugo.

Vsak zadrugi jamči še s petkratnim zneskom vpisanih deležev.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem NOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj 8 dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: predsednik, tajnik, blagajnik in morebitni načelniki odsekov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta: predsednik in tajnik uprav-nega odbora, če sta pa ta dva odsotna, dva za to pooblašena člana uprav-nega odbora.

Člani upravnega odbora so:

1. Brankovič Anton, Sempas 2, predsednik,

2. Vuga Celestin, Sempas 201, taj-nik in

3. Batič Nada, Sempas 5, blagajni-čarka.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Anton

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 22. II. 1947

Zt 6/47-2

Vpis zadrage

Dne 22. februarja 1947 se je vpisala v zadrugi register zadrage:

Besedilo zadrage: Živnorojska za-druga z omejenim jamstvom.

Sedež zadrage: Prestranek, okraj Postojna.

Zadruga je bila ustanovljena na skupščini dne 3. II. 1947 za nedoločen čas.

Naloga zadrage je:

a) da komisijsko izbira za plemo primerno živino svojih zadrugičkov ter vodi o teh živalih kontrolo,

b) da vodi rodovnik in molzno kontrolo. Rodovnik mora voditi ločeno za pasemsko odgovarjajoče in ostalo govedo. Molzno nadkontrola in kontrola rodovnika izvaja pristojna poslovna zveza,

c) da nabavlja plemensko živino, zlasti plemenjake in živnorojske potrebščine za svoje zadrugičnike ali posreduje tako nabavo in vnovčuje živino svojih članov v živem ali zaklanem stanju,

d) da prevzema od svojih članov mleko, ga predeluje in plačuje na njih račun po kakovosti ali povprečno ter to mleko in mlečne izdelke vnovčuje,

e) da v dosegu te naloge postavlja v svojem gospodarskem okolišju zbiralnice in po potrebi predelovalnice mleka,

f) da preskrbi in vzdržuje skupne pašnike za živino svojih zadrugičkov,

g) da prireja za svoje zadrugičnike živinske sejme, razstave, premovanja, strokovna predavanja in kar se spada k pospeševanju živinoreje,

h) da izvaja med svojimi člani samopomoč za v sili zaklano živino. Podrobnejše določbe predpiše pravilnik, ki ga odobri skupščina.

Vse te naloge vrši v svrhu samopo-moči in izboljšanja gospodarstva svojih članov in delovnega ljudstva.

Zadrugi delez znaša 500 lir in se mora vplačati ob vstopu v zadrugo.

Vsak zadrugi jamči še s desetkratnim zneskom vpisanih deležev.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem KNOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj osem dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: pred-sednik, tajnik, blagajnik in 3 člani, ki jih voli skupščina z nadpolovično večino glasov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta po dva člana upravnega odbora, od katerih sme enega nadomeščati uslužbenec zadrage, ki ga po predhodni načelni odločbi za to pooblasti upravni odbor.

7. septembra 1945, Uradni list št. 1/1, se bodo objavljale v »Primorski borbi« pod naslovom »Uradne objave«.

Člen 3.

Vse ostale določbe uredbe z dne 7. septembra 1945, U. L. 1/1, ostanejo v veljavi.

Člen 4.

Ta uredba velja od dneva objave. Ajdovščina, dne 23. februarja 1947.

Tajnik poverjenišva:

(France Perovšek)

a) člen 1. (spremenjeni člen 10);
b) člen 2., tretji odstavek (spreme-njena točka 6 člena 13);
c) člen 4., prvi in drugi odstavek (spremenjena odstavka 2 in 3 člena 18).
Dan začetka uporabljanja v prvem odstavku pod a), b) in c) navedenih spre-memb bo določila uprava PZSZ v Ko-pru.

Člen 2.

Ta odredba velja od dneva podpisa, izvaja pa se od 1. januarja 1947 dalje.

Ajdovščina, 27. februarja 1947.

Tajnik Poverjenišva:

France Perovšek, l. r.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem NOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj 8 dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: pred-sednik, tajnik, blagajnik in morebitni načelniki odsekov in 4 člani, ki jih voli skupščina z nadpolovično večino glasov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta po dva člana upravnega odbora, od katerih sme enega nadomeščati uslužbenec zadrage, ki ga po predhodni načelni odločbi za to pooblasti upravni odbor.

Člani upravnega odbora so:

1. Penko Janez, Koče št. 2, pred-sednik,

2. Tomažič Franc, Matenja vas 16, blagajnik,

3. Kastelic Ivan, Koče 63, tajnik,

4. Čelhar Franc, Orehek 25, od-bornik,

5. Milharčič Anton, Zeje, odbornik,

6. Ogrizek Miro, Rakitnik 10, od-bornik in

7. Kristian Anton, Selce 38, odbor-nik.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 22. II. 1947

Zt 7/47-2

Vpis zadrage

Dne 22. februarja 1947 se je vpisala v zadrugi register zadrage:

Besedilo zadrage: Živnorojska za-druga z omeji. jamstvom.

Sedež zadrage: Divača.

Zadruga je bila ustanovljena na skupščini dne 9. II. 1947 za nedoločen čas.

Naloga zadrage je:

a) da komisijsko izbira za plemo primerno živino svojih zadrugičkov ter vodi o teh živalih kontrolo,

b) da vodi rodovnik in molzno kontrolo. Rodovnik mora voditi ločeno za pasemsko odgovarjajoče in ostalo govedo. Molzno nadkontrola in kontrola rodovnika izvaja pristojna poslovna zveza,

c) da nabavlja plemensko živino, zlasti plemenjake in živnorojske potrebščine za svoje zadrugičnike ali posreduje tako nabavo in vnovčuje živino svojih članov v živem ali zaklanem stanju,

d) da prevzema od svojih članov mleko, ga predeluje in plačuje na njih račun po kakovosti ali povprečno ter to mleko in mlečne izdelke vnovčuje,

e) da v dosegu te naloge postavlja v svojem gospodarskem okolišju zbiralnice in po potrebi predelovalnice mleka,

f) da preskrbi in vzdržuje skupne pašnike za živino svojih zadrugičkov,

g) da prireja za svoje zadrugičnike živinske sejme, razstave, premovanja, strokovna predavanja in kar se spada k pospeševanju živinoreje,

h) da izvaja med svojimi člani samopomoč za v sili zaklano živino. Podrobnejše določbe predpiše pravilnik, ki ga odobri skupščina.

Vse te naloge vrši v svrhu samopo-moči in izboljšanja gospodarstva svojih članov in delovnega ljudstva.

Zadrugi delez znaša 1.000 lir in se mora vplačati ob vstopu v zadrugo, lahko pa tudi v 5 mesečnih obrokih.

Vsak zadrugi jamči še s petkratnim zneskom vpisanih deležev.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem KNOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj osem dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: pred-sednik, tajnik, blagajnik in 3 člani, ki jih voli skupščina z nadpolovično večino glasov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta po dva člana upravnega odbora, od katerih sme enega nadomeščati uslužbenec zadrage, ki ga po predhodni načelni odločbi za to pooblasti upravni odbor.

Člani upravnega odbora so:

1. Dolgan Jožef, Ležeče št. 9, pred-sednik,

2. Suša Alojz, Divača 15, tajnik,

3. Skrinjar Franc, Ležeče 21, bla-gajnik,

4. Kariš Ludvik, Brestovica 10, od-bornik,

5. Gerželj Alojzij, Divača 22, od-bornik,

6. Gombač Ivan, Brezec 6, odbor-nik.

Člani upravnega odbora so:

1. Dolgan Jožef, Ležeče št. 9, pred-sednik,

2. Suša Alojz, Divača 15, tajnik,

3. Skrinjar Franc, Ležeče 21, bla-gajnik,

4. Kariš Ludvik, Brestovica 10, od-bornik,

5. Gerželj Alojzij, Divača 22, od-bornik,

6. Gombač Ivan, Brezec 6, odbor-nik.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 22. III. 1947

Zt 10/47-2

Vpis zadrage

Dne 22. marca 1947 se je vpisala v zadrugi register zadrage:

Besedilo zadrage: Obnovitvena za-druga z omejenim jamstvom.

Sedež zadrage: Ustje, okraj goriški.

Zadruga je bila ustanovljena na skupščini dne 11. I. 1947 za nedoločen čas.

Naloga zadrage je:

a) da pod vodstvom tehničnega strokovnjaka prouči terenske razmere in izdela obnovitveni načrt za svojo vas;

b) da pod vodstvom gospodarskega strokovnjaka izdela proračun obnovitvenih del za vsakega posameznega člana in za celoten okoliš; nadalje določi višino obremenitve v delu in denarju in odplačilni načrt za vsakega člana;

c) da posreduje med člani in na-rodno oblastjo ureditve zemljiško-knjižnih, služnostnih in drugih event-spornih odnosov (komasacija);

d) da preskrbuje kredit za nabavo materiala in izvedbo obnovitvenih del;

e) da skupno nabavlja in izdeluje, zbira in porazdeljuje med svoje člane gradbeni material;

f) da s pritegnitvijo vseh razpo-ložljivih delovnih moči pod vodstvom tehničnega strokovnjaka obnovi poru-šena naselja po predloženem in odo-brenem obnovitvenem načrtu;

g) da po možnosti ob pristojnih vo-jaskih oblasti izposluje pritegnitev delovnih moči; zlasti iz vrst vojnih ujetnikov ter jim odreja delo po njihovi strokovni usposobljenosti.

Zadrugi delez znaša 500 lir in se mora vplačati ob vstopu v zadrugo.

Vsak zadrugi jamči še s petkratnim zneskom vpisanih deležev.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem NOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj 8 dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: pred-sednik, tajnik, blagajnik, morebitni načelniki odsekov in 2 člani, ki jih voli skupščina z nadpolovično večino glasov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta po dva člana upravnega odbora, od katerih sme enega nadomeščati pooblašeni usluž-benec.

Člani upravnega odbora so:

1. Kobal Anton, Ustje 77, pred-sednik,

2. Čermelj Danilo, Ustje 55, pod-predsednik,

3. Bratina Karol, tajnik, Ustje 48,

4. Fakuč Alojzij, Ustje 51, blagaj-nik in

5. Stibilj Sander, Ustje 42, odbor-nik.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 28. III. 1947

Zt 11/47-3

Vpis zadrage

Dne 28. marca 1947 se je vpisala v zadrugi register zadrage:

Besedilo zadrage: Nabavna in pro-dajna zadruga z omejenim jamstvom.

Sedež zadrage: Hrušica, okraj Ilirska Bistrica.

Zadruga je bila ustanovljena na skupščini dne 20. II. 1947 za nedoločen čas.

Naloga zadrage je:

a) nabava gospodarskih in življenjskih potrebščin za članstvo brez posrednikov,

b) vnovčevanje pridelkov in izdelkov članov brez posrednikov,

c) ustanavljanje posebnih odsekov za pospeševanje posameznih gospodar-skih panog kakor: sadjarstva, vinarstva, poljedelstva, živinoreje, čebelarstva in gozdarstva, če in dokler ni v istem okolišju posebne zadrage te vrste,

d) najemanje in nakupovanje in-ventarja in nepremičnin, kolikor je v zadrugi korist,

e) sklicevanje članskih sestankov, prirejanje predavanj in tečajev za poglobitev zadrugne vzgoje in aktivnejšega sodelovanja ter prebujanja zadrugne zavesti.

Vse te naloge vrši v svrhu samo-po-moči in izboljšanja gospodarstva svojih članov in delovnega ljudstva.

Zadrugi delez znaša 500 lir in se mora vplačati ob vstopu v zadrugo.

Vsak zadrugi jamči še s desetkratnim zneskom vpisanih deležev.

Zadruga razglasa svoje priobčitve na zadrugi razglasni deski.

Vabila na skupščine pošlje poleg tega vsem NOO v območju katerih posluje in vsem članom, slednjim najmanj 8 dni pred skupščino.

Upravni odbor sestavljajo: pred-sednik, tajnik, blagajnik, morebitni načelniki odsekov in 4 člani, ki jih voli skupščina z nadpolovično večino glasov.

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta po dva člana upravnega odbora, od katerih sme enega nadomeščati uslužbenec zadrage, ki ga po predhodni načelni odločbi za to pooblasti upravni odbor.

Člani upravnega odbora so:

1. Mahne Anton, kmet v Hrušici št. 16, predsednik,

2. Mavrič Jožef, kmet v Hrušici št. 13, podpredsednik,

3. Ceglar Joško, mlekar v Hrušici št. 4, odbornik,

4. Požar Jožef, kmet, Hrušica št. 72, odbornik,

Vsako leto izstopi tretjina odbor-nikov.

Zadrugo zastopata in zanj podpi-sujeta predsednik in tajnik uprav-nega odbora, če sta pa odsotna, dva za to pooblašena člana upravnega odbora.

Člani upravnega odbora so:

1. Mahne Anton, kmet v Hrušici št. 16, predsednik,

2. Mavrič Jožef, kmet v Hrušici št. 13, podpredsednik,

3. Ceglar Joško, mlekar v Hrušici št. 4, odbornik,

4. Požar Jožef, kmet, Hrušica št. 72, odbornik,

5. Ivančič Štefan, kmet, Male Loče št. 5, odbornik,

6. Ivančič Anton, kmet, Male Loče št. 13, odbornik in

7. Fabjančič Franc, kmet v Hrušici št. 77, odbornik.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Okrožno narodno sodišče v Postojni, dne 25. II. 1947

Zt 8/47-2

Sp 160/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Batič Dominik, sin Cirila in Alojzije roj. Cernatič, rojen dne 23. decembra 1927, samski, kmečki sin iz Ozeljana št. 98, je odšel v partizane marca 1. 1944 in je bil dodeljen v začetku artiljerijski enotici neznanega imena, nato pa premeščen kot kurir v 1. Gradnikovo brigado, ki se je nahajala tedaj v okolici Čepovana in Vojskega. Zadnjič so ga še videli med Mrzlo Rupo in Vojskem dne 1. aprila 1945, potem je izginila vsaka sled za njim. Baje je bil zaklan od belogardistov.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Batič Cirila, posestnika iz Ozeljana št. 98, uvede postopek za proglasitev Batič Dominika za mrtvega in se mu postavi za skrbnika Batič Ciril, posestnik iz Ozeljana št. 98.

Poziva se Batič Dominik in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 11. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Okrajno narodno sodišče v Postojni, dne 4. III. 1947.

Sklep

Sprememba vpisa v združnem registru.

Besedilo zadruge: Okrajna nabavna in prodajna zadruga z omejenim jamstvom v Tolminu.

Zaradi sklepa upravnega odbora z dne 14. XII. 1946 se odredi v združnem registru izbris člana upravnega odbora tov-ice Lapanja Albine ter vpis kot člana in tajnika upravnega odbora tov. Benedečič Andreja iz Zatočina.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Okrajno narodno sodišče v Postojni, dne 25. II. 1947.

Zi 59/46-4

Sklep

Pri obnovitveni zadrugi z omejenim jamstvom v Šempasu se v združnem registru vpiše sledeče:

Zaradi sklepa na skupščini dne 19. januarja 1947 se izbrše odstopivši član upravnega odbora predsednik tov. Košuta Ivan iz Oseka št. 57 in mesto njega vpiše kot predsednik tov. Ličen Mirko iz Oseka št. 74.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Sodnik ONS, Brelih Ivan

Sp 172/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Kobal Albin pok. Franca in pok. Rozine roj. Gorup, rojen dne 26. januarja 1907, kmet, iz Planice pri Ajdovščini št. 30, je bil kot terenec aretiran od italijanske kvesture dne 26. marca 1943 na Planini in odveden v zapore v Trstu, od koder je bil po treh tednih odveden v taborišče v Savono (Cairo-Montenotte). Po razpadu Italije so Nemci zasedli taborišče in ga z drugimi vred odvedli v taborišče Mauthausen v Nemčijo, kjer je bil baje mučen in tepen, tako da je omagal in so ga baje dne 20. decembra 1943 odnesli v plinsko peč. Od tedaj dalje ni o njem nikakega glasu več.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Kobal Lidije iz Planice št. 30 uvede postopek za proglasitev Kobal Albina za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Kobal Lidija iz Planice št. 30.

Poziva se Kobal Albin in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 15. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 156/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Čibej Ivan pok. Ivana in Ivane roj. Prem, rojen dne 20. junija 1909 v Dolu-Predmeji, poročen, delavec iz Dola-Predmeje št. 110, je odšel v partizane dne 12. februarja 1943 in je služil v Cankarjevi brigadi ter je odšel čez kakšnih 8 dni v svojo edinico na Dolenjsko, kjer je po izjavi Črničarja Ivana in Česnik Antona, ob priliki neke borbe okrog Novega mesta izginil, in je od tedaj nestala vsaka sled za njim.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Čibej Olge, delavke iz Dola-Predmeje št. 110, uvede postopek za proglasitev Čibej Ivana za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Čibej Olgo, delavko iz Dola-Predmeje št. 110.

Poziva se Čibej Ivan in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 155/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Štrancar Adela živ. Alojzija in Julije roj. Bandelj, rojena dne 9. decembra 1927 v Placah, hišna iz Plac št. 170, je odšla v partizane dne 21. septembra 1943 in je služila v Gradnikovi brigadi v II. bataljonu, ter je bila baje ob priliki neke borbe, ko so Nemci zaradi izdaje obkolili hišo v Ravnah pri Zireh, kjer so se nahajali partizani, prijela in ustreljena ter pokopana od domačinov v bližini omenjene hiše.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Štrancar Vere, šivilje iz Plac št. 170, uvede postopek za proglasitev Štrancar Adele za mrtvo in se ji postavi za skrbnico Štrancar Vero, šiviljo iz Plac št. 170.

Poziva se Štrancar Adela in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvo.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 153/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Košuta Danica živ. Antona in pok. Ivane roj. Faganel, rojena dne 26. marca 1925 v Ozeljanu, služkinja iz Ozeljana št. 30, je odšla v partizane ob polomu Italije in je delala v Ozeljanu v vojaški kuhinji. Po prodoru Nemcev pri goriški fronti, se je umaknila z ostalimi partizani proti Ajdovščini in nato proti Otlici. Od tedaj dalje je zginila za njo vsaka sled in so ostale vse poizvedbe brezuspešne.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Košuta Antona uvede postopek za proglasitev Košuta Danice za mrtvo in se ji postavi za skrbnika Košuta Anton, kmečki delavec iz Ozeljana št. 30.

Poziva se Košuta Danica in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvo.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 154/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Kravos Leopold živ. Petra in pok. Jožefe roj. Kravos, rojen dne 15. decembra 1911 v Placah, kmečki delavec iz Plac št. 193, je odšel v partizane dne 19. novembra 1943 in je služil v Gradnikovi brigadi, II. bataljonu, 2. četi. Najprej se je nahajal na Otlici, pozneje na Gorenjskem, junija 1944 pa v bližini Grahovega, kjer je baje padel 29. junija 1944 v vasi Koritnica v borbi z Nemci. Od tedaj dalje ni o njem nikakega sledu več.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Kravos Marije, žene kmečkega delavca iz Plac št. 193, uvede postopek za proglasitev Kravos Leopolda za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Kravos Marijo, ženo kmečkega delavca iz Plac št. 193.

Poziva se Kravos Leopold in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 173/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Kante Ladislav pok. Leopolda in Antonije roj. Fabjan, rojen dne 25. novembra 1912 v Gornji Branici, Koboli št. 5, kmečki sin, samski iz Kobolov št. 5 pri Gor. Branici, je bil mobiliziran v italijansko vojsko okoli 6. novembra 1940 ter je dne 7. marca 1941 odšel s svojo edinico na bivšo jugoslov. mejo, do vasi Strmec pri Postojni, kjer je pobegnil in prekoratil jugoslovansko mejo in je bil pridržan od graničarjev, ki so ga pozneje prepeljali v Planino pri Rakeku. Nato je bil odveden v Ljubljano, kjer so ga videli sorodniki. Od tam pa je bil dne 7. aprila 1941 odpeljan v Valjevo. Od tedaj je izginila za njim vsaka sled.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Kante Antonije, žene pos. iz Gornje Branice Koboli 5 uvede postopek za proglasitev Kante Ladislava za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Kante Antonija žena pos. iz Gor. Branice-Koboli št. 5.

Poziva se Kante Ladislav in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 164/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Trošt Andrej, sin pok. Andreja in pok. Terezije roj. Mislej, rojen dne 28. maja 1920 v Podgriču pri St. Vidu, samski, kmet in zidar iz Podgriča št. 13, je odšel v partizane dne 2. februarja 1943 in je baje padel raztrgan od mine v bližini Kobarida maja 1943. Od tedaj ni o njem nikakega sledu več. Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Klančar Janeza, kmeta iz Orehovice št. 25 pri St. Vidu uvede postopek za proglasitev Trošt Andreja za mrtvega ter se mu postavi za skrbnika Klančar Janez iz Orehovice št. 25 pri St. Vidu.

Poziva se Trošt Andrej in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 168/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Vodopivec Ivan sin Ivana in Alojzije roj. Sever, rojen dne 9. junija 1915 v Rihemberku, samski, mehanik iz Batuj št. 85 je odšel v partizane po razpadu Italije ter je vstopil v goriško brigado. Dne 28. septembra 1943 so ga videli nekateri tovariši še na Anđelski gori. Od tedaj je izginila za njim vsaka sled in so ostale vse poizvedbe brezuspešne.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Vodopivec Alojzije, kmetice iz Batuj št. 85, uvede postopek za proglasitev Vodopivec Ivana za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Vodopivec Alojzija, kmetica iz Batuj št. 85.

Poziva se Vodopivec Ivan in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 161/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Špacapan Milko, živ. Stefana in žive Terezije rojene Belinger, rojen dne 1. oktobra 1923 v Ozeljanu, mehanik iz Ozeljana št. 55, je odšel v partizane dne 9. septembra 1942 in je služil v različnih brigadah, nazadnje se je nahajal pri goriškem VDV. Dne 4. julija 1944 je bil z nekim tovarišem zajet v Volčji Dragi od alpinov ter odpeljan v goriške zapore, nato pa v tržaške, kjer je bil dne 3. avgusta 1944 obsojen pred sodiščem na smrt in baje dne 3. novembra 1944 ustreljen. Od tedaj je izginila za njim vsaka sled.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Černič Jožefe, zasebnice iz Ozeljana 55, uvede postopek za proglasitev Špacapan Milka za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Černič Jožefa, zas. iz Ozeljana št. 55.

Poziva se Špacapan Milko in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 175/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Hvalič Andrej pok. Andreja in pok. Jožefe roj. Štrosar, rojen dne 11. novembra 1914 v Ozeljanu, poročen krojač iz Ozeljana št. 95, je odšel v partizane dne 14. oktobra 1943 in je služil v Gradnikovi brigadi v III. bataljonu, v II. četi. Dne 23. decembra 1943, ko se je nahajal na Javorniku v neki hiši z ostalimi partizani, so to hišo obkolili Nemci in jo zažgali. Pri tem je bilo pogrešanih 47 partizanov, ki so bili deloma ustreljeni, deloma zažgani v hiši. Med pogrešanci se je nahajal tudi Hvalič Andrej.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Hvalič Perine, delavke iz Ozeljana št. 95, uvede postopek za proglasitev Hvalič Andreja za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Hvalič Perina, delavka iz Ozeljana št. 95.

Poziva se Hvalič Andrej in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 173/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Gruden Ivan pok. Ivana in Antonije roj. Gruden, roj. dne 23. decembra 1928 v Vitovljah, tam stanujoč št. 15 je odšel v partizane 19. marca 1945 in je služil pri bazoviški brigadi v II. bataljonu, II. četa, ter se je tudi udeležil zadnje ofenzive, katero so izvršili partizani proti Nemcem pri Vojskem zadnje dni aprila 1945. Od tedaj je zginila za njim vsaka sled.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Gruden Antonije, gospodinje iz Vitovelj št. 15 uvede postopek za proglasitev Gruden Ivana za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Gruden Antonija, gospodinja iz Vitovelj št. 15.

Poziva se Gruden Ivan in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 174/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Kravos Alojz, sin pok. Alojza in pok. Marije roj. Batič, roj. dne 18. julija 1899, v Malih Zabljah, poročen, delavec iz Sv. Križa št. 43, je odšel v partizane sredi septembra 1943 in se je udeležil borbe za Gorico v Ajdovskem bataljonu. Pozneje je bil dodeljen baje Gradnikovi brigadi, II. bataljonu, II. četi, ter se je udeležil hudih bojov pri Rovtavi pri Logatcu, kjer je bil baje dne 10. novembra 1943 zajet in nato ustreljen.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Kravos Valerije iz Sv. Križa 43, uvede postopek za proglasitev Kravos Alojza za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Kravos Valerija iz Sv. Križa 43.

Poziva se Kravos Alojz in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 176/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Špacapan Vladimir-Matija, sin. pok. Emila in žive Marije roj. Lovrečič, rojen dne 9. septembra 1924, v Ozeljanu, samski, električar, iz Ozeljana št. 143, ki je odšel v partizane dne 9. septembra 1942 in je služil v I. četi, III. bataljonu Tomšičeve brigade, meseca decembra pa je bil kot mitraljezec v borbi z Nemci in belogardisti na Starem bregu pri Kočevju, kjer je bil zadet in baje obbležal na licu mesta ter pokopan na licu mesta.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Marije Špacapan, zasebnice iz Ozeljana št. 143, uvede postopanje za proglasitev za mrtvega Špacapan Vladimira in se mu postavi za skrbnico Špacapan Marija, zas. iz Ozeljana št. 143.

Poziva se Špacapan Vladimir in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 19. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sp 178/47-2

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Bovcon Franc, živ. Jožefa in žive Marije roj. Čermelj rojen dne 22. julija 1920 na Ravnah pri Črnicah, kmečki sin iz Raven št. 31, je odšel v partizane po razpadu Italije in se je udeležil borbe za Gorico. Pozneje je bil dodeljen v VDV. Dne 27. februarja 1944 so domobranci izmenada obkolili grupo partizanov, v kateri se je nahajal tudi Bovcon Franc, in sicer v Gradnari pri Šempasu, pri čemer so zajeli Bovcon Franca ter ga odvedli v tržaške zapore, kjer se je nahajal kakih 14 dni. Nato je izginila za njim vsaka sled.

Ker je verjetno, da bo nastopila zakonita domneva smrti, se na predlog Kosovel Ivanke, zasebnice iz Raven pri Črnicah št. 25, uvede postopek za proglasitev Bovcon Franca za mrtvega in se mu postavi za skrbnico Kosovel Ivanke zas. iz Raven pri Črnicah št. 25.

Poziva se Bovcon Franc in vsakdo, ki mu je kaj znanega o pogrešanju, da javi tukajšnjemu sodišču ali skrbniku najkasneje do 30. junija 1947. Po preteku tega roka in na ponovni predlog, bo sodišče odločilo o proglasitvi za mrtvega.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Okrajno narodno sodišče v Ajdovščini, dne 20. marca 1947.

Sodnik:

Boštjančič Franc

Sklep

Uvedba postopka za proglasitev za mrtvega

Batagelj Anton pok. Leopolda in žive Marije roj. Rustja, rojen dne 8. 6. 1926 v Kamnjah, samski, stanujoč v Kamnjah št. 94 je stopil v partizane leta 1944, ko je kot italijanski vojak prišel iz Sardinije v Italijo in od tam preko morja v Split. Po izjavi nekaterih njegovih tovarišev so ga videli še dne 25. 4. 1945 v vojaški bolnici v Crkvenici v Dalmaciji. Od tedaj ni o njem nikakega glasu več.